

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Festen är över...

sid 2-5

***"Ty vishetens och
kunskapens alla skatter
finns fördolda i Kristus!"***

Välkommen till lärjungaskola på Bällsta!

Se annons sid 26

UR INNEHÅLLET

LEDARE

"Ge oss en kung" 2

PREDIKAN

Där Guds rättfärdighet bor 6

Att vara i rörelse (Del 2) 11

Striden om ditt liv 24

REPORTAGE & MISSION

Vad säger Jesus? 14

Vem hör ropen? 16

Hopp i en sargad värld 18

ARTIKLAR

Festen är över 4

Andens verk 20

New age - ockult inflytande på kristen förkunnelse 22

Tidningen MARANATA!

ANSVARIG UTGIVARE

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION

Ulla Näsholm

ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén

berno.viden@maranata.st

OMSLAGSFOTO

Mikael Eliasson

ADRESS

Bällstavägen 100

Box 201 34

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.maranata.st

E-mail: info@maranata.st

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag

Bromma 2001

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

"Ge oss en kung!"

En värld i sammanbrott - och en församling i uppbrott

Ar 2001 kommer att gå till historien som ett våldets år. Våldsamma demonstrationer, polisvåld, terrorattacker, krig och som en konsekvens av upptrappningen mångdubblade flyktingvågor till närmast katastrofala och okontrollerbara nivåer. Enbart från Afghanistan talas om siffror med långt över tre miljoner människor på flykt, antingen undan krig och förtryck eller också undan svält. Världen är i den ondes våld!

Den oförglömliga terrorattacken i USA fick i stort sett hela världsekonomin att stanna upp och kippa efter andan. Från en minut till en annan kan världens mycket bräckliga maktstruktur förändras och föra med sig enorma konsekvenser kanske främst för den västerländska kulturens invanda livsmönster. Produktionen inom multiföretag och flygbolag stannar upp, skapar arbetslöshet och en del jättar t.o.m. försvinner från marknaden i en drastisk anpassning till den verklighet som genom vissa människors illdåd visar sitt rätta ansikte.

Det som skett är något av ett förspel till det Johannes fick uppleva på ön Patmos. Då köpmännen såg röken av stadens brand, grät och sörjde de över sina förlorade rikedomar. I ett ögonblick har den stora staden blivit förödd.

Både globalt och på det lokala, personliga planet, utkämpas en kamp som ingen människa kan fly ifrån. Varje individ är på ett eller annat sätt ett eftertraktat byte i sökarsikt hos den jägare som i sitt trots, hat och i sin egoistiska kamp, svurit hela Guds skapelse död och förintelse. Globalt vidtas nu åtgärder för att säkra demokratin i det "öppna" samhället. Personligt kommer varje medborgare att få erfara konsekvenserna av stegen mot ett alltmer totalitärt och statskontrollerat samhälle.

Parallellt med det drama som hela världen med andlös spänning följer, fortsätter utvecklingen med den nya vågen av modern, gudlös lagstiftning, där sanna

normer och värderingar metodiskt bearbetas bort. Vissa kommuner i Sverige har redan gått före lagstiftningen och fattat ödesdigra beslut om borgerliga vigsel- och registreringsförrättare. Uppsala kommunfullmäktige drev i slutet av förra månaden igenom ärendet och beslutade att från och med nästa nomineringstillfälle betrakta borgerliga vigsel- och äktenskapsförrättare som ett och samma uppdrag. Kommunen menar att möjligheten för en vigselförrättare att vägra vara partnerskapsregistrerare innebär diskriminering av homosexuella. Enligt justitieminister Thomas Bodström har en parlamentarisk kommitté i januari i år föreslagit att nuvarande skillnader ska tas bort. Förslagen har remissbehandlats och bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Bit för bit raderas möjligheterna för varje bibeltroende kristen att i samhället utöva sin tro. Kommer det snart att finnas någon plats för en samvetsgrann kristen att i det svenska samhället ingå äktenskap? RFSLs skrämselpropaganda under de senaste åren har fått många av våra förtroendevalda på knä.

Det råder en total förvirring på vår jord. Många vändas inför framtiden. Att läsa Jesu undervisning om vad som ska övergå jorden den sista tiden, är som att ta del av de allra senaste nyhetsförmedlingarna som snabbt och metodiskt kablas in i våra hem. Träffsäkert och i varnande ordalag beskriver Guds ord dagshändelserna. Det vi möter idag är en fortsättning på en långt gående utveckling. Samtidigt som oron ökar så drivs mänskligheten in i ett skede där man inte längre finner någon trygghet. Vad man då tränar efter är en stark man som ska kunna bevara freden på jorden. "Ge oss en kung!" ropade Israel till den åldrade domaren Samuel. - Ge oss en stark ledare som kan säkra vår framtid, vår standard, vår materialism och bevara vår välfärd.

Hastigt närmar vi oss det vilddjursrike Johannes så träffande beskriver i Uppenbarelsebokens trettonde kapitel.

Där talas om en myndighet som inger förundran, frammanar tillbedjan, förvillar och har makt över folken men som framför allt, uppträder hädiskt mot allt vad Guds ords auktoritet heter. En direkt spegling av hur vår riksdag idag handskas med bibelordet, den auktoritet som legat till grund och skydd för vårt samhälle under många århundraden. Ordet bespottas och betrampas.

Enhetssträvandena tar sig många uttryck, både politiskt och religiöst. Amerikas president möter idag ett massivt stöd från nittio procent av det amerikanska folket i frågan om hur terrorismen ska bekämpas. Det är historiskt. Kristna Fredsrörelsens ickevåldspristagare Jim Wallis uttrycker sin glädje över enheten hos de annars så oförenliga grupperna: "Jag har aldrig varit med om något liknande. Plötsligt kan vi se att attackerna resulterar i åtminstone något gott: att människor förenas, reser sig upp för att försvara det som är rätt."

Det är på sin plats att även nämna några ord om de långt framskridna planer som finns, att organisera en svensk evangelikal allians, tänkt att inlemmas i World Evangelical Fellowship, med 160 miljoner medlemmar, som i sin tur har väl etablerade kontakter i Kyrkornas Världsråd. I och för sig har den etablerade svenska kristenheten redan valt en bred kyrkoekumenisk väg, med minsta möjliga gemensamma nämnare som måttstock. Den utvecklingen har Midnattsropet under många år grundligt varnat för. I artikeln "Ekumenikens nätverk", publicerad i Maranata! Nr. 1-2001, dokumenteras det globala nätverk som den så kallade svenska evangeliska alliansen säger sig vilja utgöra en del av. En offentlig start av alliansen är planerad att hållas i Fildelfiakyrkan i Stockholm den 26 oktober. En av de förannonserade talarna är en anglikansk biskop. Det är skrämmande att se hur frikyrkans representanter med öppna ögon spinner vidare mot det oundvikliga mål där kyrkan alltmer anpassas till att utgöra ett språngbräde för Antikrists välde. "Från oss hava de utgått".

Samtidigt som många församlingar politiseras och hänger sig åt kultur och politik, tonas sanningen om Jesu tillkommelse bort. Det är en ofrånkomlig konsekvens av ett avfall från den första kär-

leken, den kärlek som har sin glädje i sanningen, som lever i ständig förbändan och väntar sin Brudgum på skyn i vilket ögonblick som helst. Ett mycket varnande exempel finner vi i den svenska pingströrelsen som i förstone präglades av att vara bärare av förkunnelsen om Jesu snara tillkommelse. Det fanns ingen möjlighet att placera in denna väckelse i något samhälleligt fack. Den var utomvärldslig och himmelsk till hela sitt väsen. Partipolitik och statsbidrag kom snart att dominera det mesta av rörelsens aktiviteter. Avancerad underhållning med attraktiva artister och idoldyrkan är idag mer vanligt än att samla skarorna till böne- och väckelsemöten. De få väckelseaftnar som annonseras tenderar att likna nostalgiaftnar för att på konstlad väg söka återerövra något av de oersättliga värden som gått förlorade.

Mitt i denna värld lever ett annorlunda folk – församlingen, som med sitt liv bekänner, proklamerar och markerar att hon inte är av denna världen. Församlingen utmärker sig på mångahanda sätt genom att förkunna ett befrielsens och ett hoppets budskap utan att söka inomvärldsliga politiska lösningar. Trots numerärt och materiellt underläge uttrycker allt hon gör segervisshet, eftersom segern redan är vunnit. Världens olika system försöker att fånga upp och binda henne, för att ta vara på församlingens kapacitet och möjligen kunna utröna dess hemlighet, men hon har redan vikt sitt liv åt honom, som i sitt ord förklarat hennes uppgift och tillhörighet; att förkunna evangelium och förkroppsliga Guds rike, ett rike som har denna världens furste till oförsonlig fiende; "I mig finnes intet som hör honom till."

System och strukturer går aldrig att rädda. Hela den nuvarande världsordningen går mot sitt slut. Däremot är individen, varje människa, värd långt mycket mera än något annat. Jordens resurser tar slut och skapelsen utarmas men den plan Gud har för människan kommer att gå i fullbördan. Idag nås vi var och en av ett frälsningserbjudande, ett omvändelsebudskap om att återgå till Ordet. Där finner människan sitt verkliga värde och sin räddning. Allt eftersom tiderna går mot sin fullbördan så närmar sig också med hast den stora händelse som ligger alldeles strax framför; Guds församling ska evakueras! Je-

sus kommer för att hämta hem sitt folk, det folk som hör honom till.

Är det fanatism att tala om samhällets undergång? Är det verklighetsflykt att lyfta fram Jesu skakande ord om vår tid? Om inte vi vaknar upp idag och ser vilken oerhörd aktualitet Guds ord har för vår tid, så kommer vi aldrig att göra det. Dagens händelser ropar ut att tiden är kort; Jesus kommer!

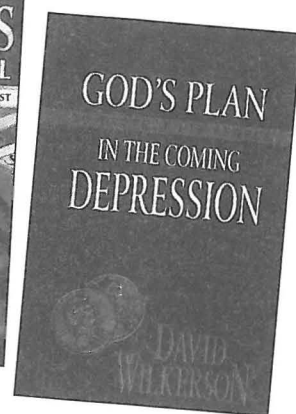
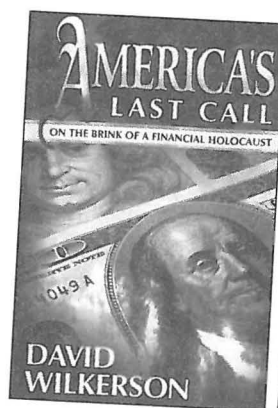
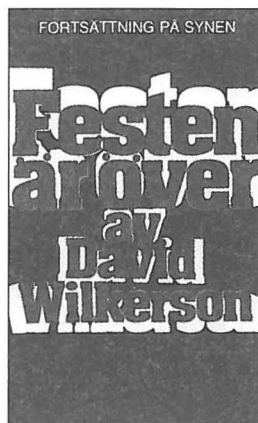
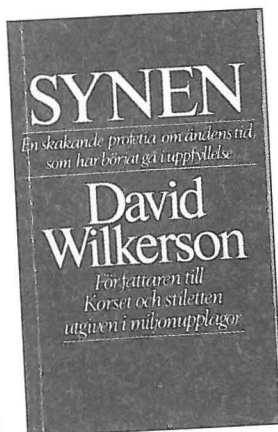
Denna sanning kan aldrig bli ämne för eskatologiska debatter och kyrkopolitiska diskussioner för att uppnå varandras och världens erkännande. En del säger att Jesus kan inte komma ännu; först måste än det ena och än det andra hända. Det finns teologer och bibellärare som söker anpassa eskatologin till västerländsk välfärd genom att ur undervisningen rationalisera bort uppräckelsen, vårt församlande till Jesus. På det sättet blir det så oerhört mycket lättare och bekvämare att friktionsfritt röra sig i den politiska och religiösa världen. Sanningen om Jesu tillkommelse kan aldrig debatteras; den kan enbart proklameras utav den som äger Guds Ande i sitt liv. Anden och bruden säger: Kom! Det handlar om ett genomträngande rop som ljuder från hjärta till hjärta. En del av det nya livet är att i ord och handling uttrycka församlingens tillhörighet; hon är av himmelen. Jesus har gått för att bereda henne rum och han kommer snart att föra in sin brud i den himmelska hyddan. Den stora dagen är snart inne då bruden ska föras fram inför sin brudgum i det förunderliga och obeskrivliga mötet som ska äga rum i skyn, bortom all mänsklig förklaring.

Ty Herren skall själv stiga ned från himmelen och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå; sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid få vara hos Herren." 1 Tess 4 : 16, 17. ■

Text:
Berno Vidén

Foto: Mikael Eliasson

Den amerikanske pastorn David Wilkerson blev omåttligt populär när han började ett arbete bland New Yorks ungdomsgång. Han byggde upp "Teen Challenge Center", som snart fick avläggare i stora delar av världen. Boken "Korset och stiletten" beskriver hur han leddes in i detta arbete, och hur många som tidigare var knarkare och kriminella, vanns för Gud. Boken blev en bestseller som översatts till flera språk. Och en mycket populär film med samma namn som boken spelades in med den kände filmstjärnan Pat Boone i huvudrollen.

David Wilkerson bröt upp från detta arbete, och började bygga upp en församling i Manhattan. Det var i samband med detta han såg några skakande syner, och fick ett budskap från Gud som han sedan mitten av sjuttiotalet predikat och i flera böcker skrivit ner.

Det började med boken "Synen", sedan "Festen är över". Många blev obehagligt berörda av David Wilkersons domsförkunnelse som inte fick någon ände, och när boken "Stöt i basunen" kom ut i början av 80-talet, började man fundera om det inte slagit runt litet för den, som man tyckte, nu så fanatiska predikanten. Men Amerika hade fått en domedagsprofet, som inte kunde köpslå med det budskap han fått. I slutet av 90-talet kom ytterligare ett par böcker, som man inte funnit angeläget att översätta till svenska. Det är "America's last call", som nr 6-99 av tidningen Midnattsropet 1999 publicerade ett kapitel ur, samt "Gods plan for his people in the coming depression". Alla dessa nämnda böcker innehåller varningar och domsord över Amerika och hela världen, utifrån det David Wilkerson fått genom uppenbarelse och förstått av Guds Ord.

Många söker i dessa dagar rätt på Wilkersons böcker och skakas av hur det gått i uppfyllelse vad han så ihärdigt varnat för i trettio år. Han har uttalat Guds dom över ogudaktigheten i alla dess former, och hur även de kristna församlingarna accepterar de grävsta synder som normalt och acceptabelt. Han har manat till omvändelse, för att om möjligt använda domskatastroferna. Men de flesta har inte velat lyssna. Hur är det i vårt land idag?

Tidningen Maranata har valt att i detta nummer publicera några citat ur boken "Festen är över", som utgavs på svenska av förlaget Evangeliipress år 1978.

SF

Festen är över

David Wilkerson

Utdrag ur "Festen är över".

Det kommer att förekomma våldsdåd överallt. Våldsdåd utan motstycke. Otroliga våldsdåd. Ohämmat våld. Våld, som sjudit under ytan i årtal, kommer att explodera. Ingen stadsgata kommer att vara säker. Tonårgång kommer att vara i faran med att utföra olika slags våldsdåd. Efterverkningarna av allt detta kommer att bli våldtäkter, mord och bränder. Man kommer inte att erkänna eller acceptera Guds straffdomar. Människor kommer att häda Gud och lustans och begärets ande kommer att behärska miljoner. En antikristisk ande kommer att spridas som en cancer-sjukdom.

"Då skall jag bereda människorna sådan ångest att de gå där såsom blind, därför att de hava syndat mot Herren. Deras blod skall spridas omkring såsom stoft, och deras kroppar skola kastas ut såsom orenlighet." (Sef. 1:17)

New York Citys fall kommer att bli den första klämtningen från den gudomliga domsklockan. När den klockan klämtar, kommer det ljudet att höras utöver värl-

den. Det kommer att bli ett fruktansvärt ljud. Experter kommer att slå med häpnad för de oväntade händelser, som börjar avslöjas. Ingen människa skulle ha kunnat förutsagt alla de händelser och tragedier, som kommer att inträffa. Den ena fruktansvärda händelsen kommer att följa efter den andra. Straffdom följa på straffdom. De rika kommer att klaga och gråta. De fattiga kommer att vandra hjälplösa utefter gatorna.

"Hedningarna larma, riken vackla; han låter höra sin röst, då försmälter jorden." (Ps. 46:7)

Ännu en gång kallar den helige Ande Guds folk att besluta sig definitivt. *Vi förstår, att slutet är nära* – och du och jag måste bestämma oss för vad slags människor vi skall vara denna ändens tid. Du kommer att bli alltmer världslig – eller alltmer gudfruktig. Du kommer att köpa mer och ge ut mer pengar och slösa bort mera – eller också kommer du att ge bort mera och avstå från mera än förut. Du kommer att söka dig närmare Gud och han kommer närmare dig – eller du kommer att dra dig närmare dina vänner och världen och den dras till dig.

Var och en av oss må fatta sitt beslut – detta är tydligt vart du än vänder dig. Jag har hört det och så har tusentals andra kristna, som önskar att vara beredda:

"Välän då, mitt folk, gå in i dina kamrar och stäng igen dörrarna om dig; göm dig ett litet ögonblick, till dess att vreden har gått förbi. Ty se, Herren träder ut ur sin boning, för att hemsöka jordens inbyggare för deras missgärning; och jorden skall låta komma i dagen allt blod som där har blivit utgjutet, och skall icke längre betäcka dem som där hava blivit dräpta." (Jes. 26:20, 21)

Detta är Guds budskap till alla sanna Jesus-människor: Handla nu – stäng igen dörrarna om dig. Göm dig i honom. Sök säkerhet och skydd, ty Herren är redo att straffa synden och syndaren. Fatta ditt beslut – *gör det nu!*

Tro på Gud för det omöjliga – nu

Om dina närmaste ska bli frälsta, ska det ske nu eller aldrig. Tiden är snart slut. Gud har givit oss bestämda löften om, att vi och hela vårt hus må gå in i räddningens ark.

Men alltför många av oss i dag bekymrar oss inte för detta. Vi är uppgivna. Vi har tid att lyssna timme efter timme på TV – fotbollsprogram, komedier och nattliga filmer – men vi har inte tid att "gå in i vår kammare" och ge oss i förbön för våra kära, som är på väg till förtappelsen.

Gud – må du skaka om oss och väcka upp oss! Hjälp oss att ta bördan på oss. Hjälp oss att gråta och att bedja – och sedan tro på det till synes omöjliga, att det ska ske. Vi kan få bevittna under, inssnan Jesus kommer tillbaka: "Ty för Gud kan intet vara omöjligt" (Luk. 1:37)

Uppenbarelser, drömmar, visioner, horoskop, förutsägelser och prognoser – ingenting av detta kan man tro på som SANNINGEN. Drömmar och visioner, som sanna gudsmänniskor – män eller kvinnor – må ha, kan rikta uppmärksamheten på sanningen och förklara, vad som redan uppenbarats – men endast Guds Ord innehåller den sanning, som kan sätta människan i stånd att handla. "Hållen eder till lagen, till vittnesbördet. Så skola förvisso en gång de nödgas mana, för vilka nu ingen morgonrodnad finnes." (Jes. 8:20)

Det behövs inte någon ny uppenbarelse. Vi må ivrigt studera Guds Ord och där söka svaret på alla våra problem och frågor. Jag för min del kommer aldrig mera att vidta någon åtgärd, investera något eller handla på något sätt utan att först rådfråga Boken som har svaret – Guds Ord. Nya läror, nya uppenbarelser, nya profetior – allt detta kommer från vissa karismatiska grupper och bönegrupper, som hänger sig åt mystik. Många av dem kommer att bli bedragna, om de inte vänder åter till den enda sanna profetian – Guds Ord!

Kristna, som tror på horoskop, borde få sin andlighet prövad. Bibeln kallar dem för lögnare.

"Så säger HERREN: I skolen icke vänja eder vid hedningarnas sätt och icke förfäras för himmelens tecken därför att hedningarna förfäras för dem. Ty vad folken predika är fåfängliga avgudar. Se, av ett stycke träd från skogen hugger man ut dem, och konstnärens händer tillyxar dem..." (Jer. 10:2,3) ■

BTA avvecklas

Apropå de svårigheter som drabbat BTA, kan det vara intressant att erinra om vad Arne Imsen skrev i Midnattsropet nr 3-4 1995:

"BTA är initialerna till ett privatgeschäft som initierats av Filadelfiaförsamlingen i Stockholm. Företaget har etablerats för bibelspridning i hela världen, och är en fristående ekumenisk stiftelse, med Josef Östby som grundare. Företagets populariserade tryckalster marknadsförs på ett sådant sätt att ett illa dolt profitintresse ger all anledning ana kommersiell spekulation. Insamlingskampanjerna och metoderna förstärker det intrycket.

Hur kan exempelvis en seriös pingstpredikant och kolportör på fullt allvar tillåta sig att förnedra aposteln Paulus till en banal idrottssupporter, om projektets motiv är genuin mission, utan suspekta biavsikter? I den senaste produkten, "Sportbibeln", med exponering av bibel-läsande elitstjärnor från idrottens värld, kalkylerar Sportbibelns utgivare, Bibeln Till Alla, uppenbarligen med att satsningen ska bli en framgångsrik kassapijs, utan församlingsförankrad förvaltning och redovisning – helst via autogiro, för bibelns och BTA:s administrations' skull! ---

I det ekumeniska veckomagasinet Petrus, med statliga mutmiljoner och vikan-de läsarsiffror, annonseras "Sportkonferens för hela familjen" på Kaggeholm under sistlidna midsommarhelg. Arrangörer var Mälårökyrkan och BTA, och i tidningen Dagen får vi veta att man valde "att göra församlingens traditionella midsommarkonferens till just en sportkonferens". "Den första svenska sportkonferensen i kristen regi - en smått historisk händelse", som "drog in idrotten i pingströrelsen". Programutbudet var makabert, men effektivt. "Urban Widholm presenterade den rykande färskas Sportbibeln som Bibeln Till Alla tagit fram med hela idrottssverige i tankarna". Denna förbrödring av "församlingar" med idrottsutövare kan aldrig bli någonting annat än ett perverst partnerskap med idrotten som religionssurrogat. Hur låter ett Guds tempel förena sig med idoler - människoförgudning och stjärnkult? Till denna fria företagsamhet i religionens värld hör också nivelleringen av Den Heliga Skrift, publikt exponerad i bibelmaraton och -stafetter. När avfallet på detta sätt förhärligas som framgång för kristen tro och verksamhet, så är det höjden av avfall."

Arne Imsen

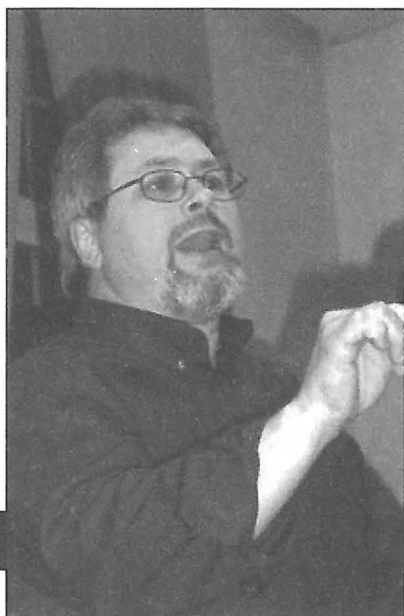

Foto: Mikael Eliasson

Där Guds rättfärdighet bor

Bibelstudium av Gunno Andersson, sommarkonferensen 2001

Vi ska läsa sista versen i andra Korinterbrevet, alltså 13:13: "Vår Herres Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och gemenskapen med den helige Ande vare med eder alla." (Hedegårds översättning)

1917 års översättning har ett annorlunda uttryck, men det betyder samma sak: "Herrens, Jesu Kristi nåd och Guds kärlek och den helige Andes delaktighet vare med eder alla."

Det här är ju inte obekanta ord för oss. "Herren Jesu Kristi nåd – det känner vi till, Guds kärlek, det förstår vi också. Men uttrycket gemenskap eller delaktigheten med den helige Ande kanske betyder något annat än det vi först tänker oss. Det är alltså inte gemenskap i den helige Ande, utan *med* den helige Ande.

Det vi läste i denna vers och Paulus' budskap till Korinterna handlar om den första kristna församlingens utveckling. I Korint befinner vi oss inte längre på judisk mark. Det har gått en tid och vi befinner oss på hednakristet område. De flesta i församlingen var omvända hedningar. Det fanns också judar som hade kommit till tro och som bodde i Korint.

När Paulus kom till Europa fanns ingen församling som han kunde besöka. Han var ju först där med det kristna budskapet. Vad gjorde han då? Han sökte inte upp någon synagoga, vilket han vanligt-

vis gjorde, men han sökte sig till bönestället. Det fanns alltså utanför synagogan platser där människor samlades för att bedja. Och en sådan plats blev början till missionsarbetet i Europa.

I Lukas 4 läser vi om inledningen till Jesu offentliga verksamhet. Han hade döpts i Jordan, frestats av djävulen i öknen och vände i Andens kraft tillbaka till Galiléen.

"Ryktet om honom gick ut till hela den kringliggande trakten. Han undervisade i deras synagogor och blev prisad av alla. Så kom han till Nasaret, där han hade växt upp. På sabbatsdagen gick han, som det var hans sed, in i synagogan och reste sig för att föreläsa. Då räckte man honom profeten Esaias' bok, och när han öppnade bokrullen, fann han det ställe, där det stod skrivet:

"Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att förkunna evangelium för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut till fångar, att de skall få sin frihet, och till blinda, att de skall få sin syn, för att skänka de förtryckta friheten och för att ropa ut ett nådens år från Herren." (Luk. 4:14-19)

Detta sammanhang är några av de verser man oftast förändligar – och det kan man ju i och för sig göra; överföra till ett annat område. Men jag tror att Jesus verkligen menar vad han säger. Anden har sänt honom till att förkunna glädjens budskap för de fattiga.

Det Jesus läste var hämtat från Jesaja

61. Där läser vi "de ödmjuka" istället för de fattiga. Så läser vi vidare om frihet för de fångna, syn för de blinda och frihet för de förtryckta.

Vi känner också till ett annat sammanhang där Jesus talar: "Kom till mig, ni alla som är trötta och tyngda av bördor, så skall jag ge er ro." Även där vill man gärna förändliga. Men jag tror att Jesus menade precis det han sa. Han riktade sig till människor som verkligen arbetade hårt, fysiskt. De utgjorde en stor grupp i dåtidens samhälle, och så är det också idag.

Fattiga har ingenting. Vi lägger ingenting mer i det ordet. Men när man läser i Bibeln om de fattiga, då finns en moralisk värdering med. Man är fattig på grund av någonting. Vi upptäcker att ordet fattig står nästan alltid i samband med att det talas om Guds rättvisa och Guds rättfärdighet.

Kommer det att finnas fattigdom i Guds rike? Nej, där råder ett annat förhållande; det talas om där Guds rättfärdighet bor. Där finns ingen fattigdom.

Jag nämner detta inledningsvis för att vi ska förstå Gamla Testamentets syn på de fattiga. Vi ser att Jesus representerar samma tänkesätt som vi möter i gamla förbundet.

Jesus besökte människorna som hade dåligt rykte. Han åt med syndare och pu-

blikaner. Hans lärjungar var inte hämtade från det Stora rådet. Det var inga rabbinlärjungar som Jesus hade med sig, utan fiskare och publikaner. Enkla människor. Man sa att det var "olärda män bland folket, men så påminde de sig om att de hade varit tillsammans med Jesus."

I Apostlagärningarna står nästan med utropstecken om några från domstolen och några präster som blev lydiga. Det var anmärkningsvärt!

Paulus säger i 1 Kor. 1:26 att det inte var många rika som kom till tro, utan mest enkla människor. Varför? Det är egentligen inte svårt att förstå. Den som är rik, vad behöver han? Han har skaffat sig skydd, tror att han är trygg och säker med sina ägodelar. Men den fattige står utan alltsammans detta, och därför möter vi hos honom ett öppet hjärta och sinne. Det finns ett behov, han har ingenting att komma med och är i desperat behov av hjälp. Den som kan ge hjälpen är Jesus.

Det vi läste om i inledningen handlar om den första församlingens praxis; hur människorna fungerade i den tjänst och det uppdrag som Herren hade gett dem: att gå ut och predika evangelium för allt skapat.

Jakob talar i sitt brev om hur vi i våra samlingar agerar när någon som är rik och välklädd kommer in. Då säger vi: Kom fram här broder, du kan sitta här framme! Så kommer det en fattig, som är dåligt klädd: Du får sitta där nere du. Det är ett uttryck för något. Vi tittar på människors yttre, det handlar om klass och status. Så ska det inte vara, utan evangelium är till för alla människor och gör ingen åtskillnad mellan människor. Inför Gud är vi alla på samma nivå. Vi kan inte åberopa att vi kommer från fin familj eller har rikedomar.

Då är frågan den: Hur kan budskapet föras ut till människorna? I gamla förbundet fanns en ordning som Gud skapat. Vi möter den redan i samband med utfåget från Egypten. Gud hade talat till sitt folk i tider som låg bakom. Men när han uppenbarade sig för Mose och Aron sa han så här: Jag har hittills uppenbarat mig under namnet Gud den Allsmäktige, men nu ska ni lära känna mig som "Jag är Herren". De fick möta en ny uppenbarelseform av Gud

Buden och stadgarna som Gud gav Israels folk gjorde detta folk helt unikt. Bland hedningarna existerade inte något

liknande. Där var man tvungen att anordna fester för sina avgudar, de festerna utgjorde avbrotten i vardagen. Men Israels Gud såg till människan. Det var inte fråga om att förlusta sig och glömma vardagen, utan människan skulle komma närmare Gud. Herren vill uppenbara sig för sitt folk. När de gick ut i öknen, var motivet att hålla Gudstjänst. Mose och Aron kunde inte gå ensamma som representanter för folket. "Släpp mitt folk!" sa Gud. Det handlade om männen, kvinnorna och barnen, men också fåren och fåkreaturen. Man skulle offra till Herren. Det kunde man inte göra i Gosen, för när egyptierna kände lukten av slaktade djur, var det osmakligt för dem. Efter ett helt års befrielsekamp, gav farao till slut med sig.

"Vi måste utvecklas i en fysisk gemenskap. Det går inte att utvecklas isolerad. Man kan möjligen bevaras i frälsningen, men inte utvecklas enligt Guds plan. Guds plan är församlingen. Där kan vi växa, där kan vi fostras..."

Under ökenvandringen fick Mose sig given en mönsterbild uppe på Sinais berg. Gud gav honom direktiv. Israels barn skulle bygga ett tabernakel. Egentligen var det en mycket enkel byggnad, med träpålar, djurhudar och vävt tyg. Ett tält.

Varför gör Gud på det sättet? Gud ville uppenbara sig genom detta tabernakel. Det som skulle finnas i tabernaklet – bordet, skådebrödet, ljusstaken och nådastolen – var ting som symboliserade Guds närvaro. Gud var närvarande hos sitt folk i öknen. I denna ordning måste det också finnas ett prästerskap. Levi stam hade till uppgift att sköta gudstjänsterna.

Aron blev den förste översteprästen, och hans söner fick tjäna tillsammans med honom. Det var ett avskilt prästerskap med allt vad det innebar. Gud visade hur de skulle vara klädda och fungera. Dessa präster skulle bära fram offer. I gudstjänsten handlade det om offer, om prästerskap och tabernakel. Nödvändiga förutsättningar för att Gud skulle kunna visa sin makt, kraft och härlighet.

Gud kom till uppenbarelsetältet. Han slöt ett förbund med Mose. Det fanns ett förbund med Noa och ett förbund med Abraham. De var allmänmänskliga, medan förbundet med Mose var speciellt för Israels barn.

Tabernaklet med dess föremål var avbilder av det himmelska, men också för något som skulle komma i tiden.

Vi förstår ganska klart att offertjänsken var något som pekade fram emot Jesus. Han blev vår överstepräst. I Hebr. 4:14 läser vi: "Vi har en stor överstepräst, som har farit upp genom himlarna, nämligen Jesus, Guds Son."

I Hebr. 8:1 läser vi vidare:

"Huvudsaken i vår framställning är denna: Vi har nu en överstepräst, som har satt sig på högra sidan om Majestätets tron i himmelen."

Vi har en stor överstepräst.

Ytterligare läser vi om nya förbundets prästerskap:

"Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett folk som Gud har gjort till sin egendom, för att ni skall förkunna de härliga gärningar, han har gjort, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus."

Prästerskapet på nytestamentlig mark är inte längre ett prästerskap som är heligt och avskilt så att det utgör en elit på något vis, utan alla de troende är präster. Det är alltså en helt ny ordning. Och Jesus är överstepräst. De flesta inom den protestantiska världen håller gärna med om att Jesus är översteprästen och de heliga är prästerskapet.

Hur är det då med tabernaklet? Att tala om det är inte så vanligt, det är mera komplicerat. Men faktum är att Jesus är också tabernaklet. I Johannes evangeliums första kapitel talas om att "Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss." Det heter egentligen i grundtexten att han tältade ibland oss. Gud slog upp sitt tälthus, och

det var Jesus. Här är alltså det nya tabernaklet. I det gamla förbundet möter vi offret, prästerskapet och tabernaklet som en förutsättning för Guds närvaro och handlande ibland sitt folk.

Men det skedde en förändring i och med att Gud sände sin Son. Så fullbordas ting-
en som var förebilder till Jesus. Paulus säger: "Verkligheten själv har vi i Jesus." Han är verkligheten, han är den som fullbordar allt.

Ingenstans i Nya Testamentet ser vi att man skapade nya konstruktioner. Under den första kristna församlingens tid möter man inte något prästerskap. Det finns ingen offertjänst, inga tabernakel eller tempel.

Under denna period växer församlingen och evangelium sprids över hela romarriket under en kort period på 30-50 år.

I andra Moseboken talar Herren till Mose i 25:8: "Och de skola göra åt mig en helgedom, för att jag må bo mitt ibland dem." Herren ville bo ibland sitt folk. Man kan fråga sig varför Gud valde en helgedom, ett tabernakel att bo i. Kunde han inte bo ibland människorna? Nej, det kunde han inte. Han kunde inte bo i människornas personligheter och hjärtan på grund av synden. Därför måste det finnas en speciell plats för Guds närvaro. I nya förbundet utgör församlingen tabernaklet och Kristus fullkomnar det. Där behövs inte längre någon byggnad, för-

samlingen är byggnaden. Nu kan Jesus bo i våra hjärtan, därför att vi har blivit renade, vi har fått en ny ande som är Guds Ande. Han kan bo i våra hjärtan för att Jesus kom och undanröjde alla de hinder som stod i vägen i gamla förbundet. Nu var alltså vägen öppen och fri för Gud att ta sin boning i människornas hjärtan. Alltså behövs inte längre någon byggnad som Guds hus. Ett hus kan inte vara heligt.

Denna verklighet att Gud bor i våra hjärtan får en förlängning: "Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himmelen, från Gud, färdigsmydd som en brud, prydd för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från tro-
nen:

"Se, nu står Guds tabernakel bland människorna! Han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem." (Upp. 21:2-3)

Och i vers 22 läser vi: "Jag såg inget tempel i staden, ty Herren Gud, den Allsmäktige, är dess tempel, han och Lammet." Det betyder med andra ord att tabernaklet i öknen var en avbild av det himmelska. Men det var också en förebild till församlingen och Kristus.

Här är allt ett styckverk. Det vi möter i tiden är inte fullkomligt, men det kan vara en försmak av himlen. Vi har fått en underpant på det tillkommande.

En dag ska vi möta församlingens fulländning. Det blir när den heliga staden,

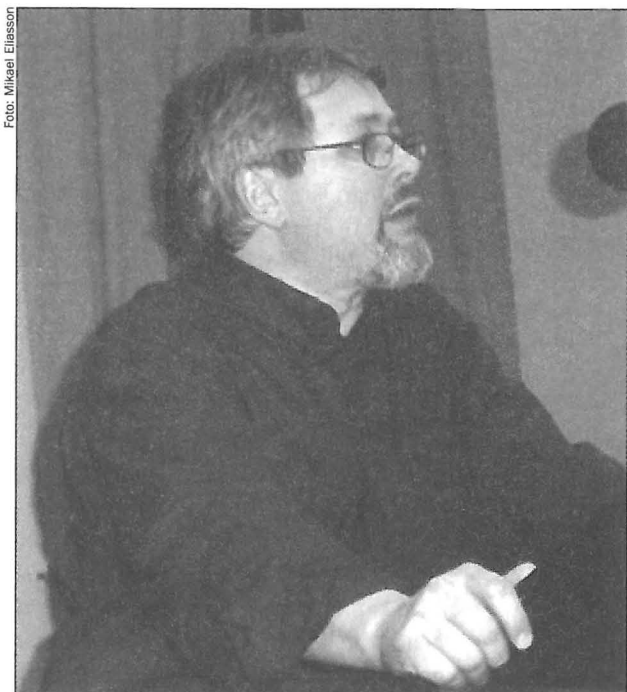
ett nytt Jerusalem kommer ned från himlen, färdigsmydd såsom en brud för sin brudgum. Det är Guds tabernakel. Då behövs inget tempel, för Gud själv är templet. Vi får se hur Gud och människa på ett fulländat, fullkomligt sätt förenas och gestaltas. Då har det förverkligats och förkroppsligats för evigt i sin sanna, gedigna form; det ädlaste guldets.

Det talas inte bara om tabernakel i Gamla Testamentet, det talas också om tempel. Somliga människor är väldigt förtjusta när de läser om templet. Men templet var inte Guds idé. Det var David som kom på detta.

I templet förvarades arken med nådastolen; locket med keruberna som blickar ner på platsen där översteprästen stänker blod. Arken hade ringar av guld på sidorna, och stänger att bära med, överdragna med guld. Arken kunde flyttas, den var rörlig. En bild av hur Gud själv är. Han är inte det cementerade, orörliga som templet representerade.

Templet kan man inte flytta – det kan bara rivas ner. Men tabernaklet kunde man transportera. Där möter vi Guds rörlighet och dynamik på ett helt annat sätt. Så är det också med församlingen. Vi behöver inte tabernaklet längre, eftersom Jesus är tabernaklet. Vi är Guds hus, Kristi kropp är Guds hus, ett heligt tempel, en Guds boning i anden. Med andra ord, det behövs inte kyrkobyggnader.

Vad är det bästa man kan säga om en

"Nu kan Jesus bo i våra hjärtan, därför att vi har blivit renade, vi har fått en ny ande som är Guds Ande. Han kan bo i våra hjärtan för att Jesus kom och undanröjde alla de hinder som stod i vägen i gamla förbundet..."

kyrka? Jo, att den är onödig. I värsta fall är den ett avgudatempel. Var är det mest logiskt att den levande Gudens församling har gudstjänst? Jo, i hemmet. Hemmet är den mest naturliga platsen att samlas i. Vi vill inte ha något prästerskap, inte någon offertjänst. I stora delar av kristenheten har nattvarden förvandlats till offer, och man har byggt stora katedraller för att få plats för Gud. Men han trivs inte där.

På samma sätt som templet har fått sin arvtagare i kyrkobyggnaden, så visar den också samma brist på rörlighet och flexibilitet; brist på gemenskap. I den moderna församlingen; "kyrkan" ser vi klasskillnader. Men det var inte vad Gud tänkt om församlingen.

I församlingen måste det finnas gemenskap med den helige Ande. Den vertikala relationen; vårt hjärtas förhållande till Gud. Den absoluta förutsättningen för en levande församling är att denna relation är upprättad – alltså personlig frälsning. Därför säger Jesus: "Ni måste födas på nytt". Det är ett krav, därför att vi måste komma in i en helt annan värld, där en annan andemakt råder. Bibeln talar om att det handlar om liv eller död, ljus eller mörker. Det finns inga möjligheter att förena dessa världar. Därför måste människan som lever i synden åberopa försoningsverket och återlösningsverket för att uppleva att synden blir sonad och skulden betald; att lagens krav är uppfyllt och döden besegrad. Det är en absolut förutsättning. Jesus utförde ett objektivt frälsningsverk som måste bli människans subjektiva erfarenhet. Detta krav får aldrig tummas på eller tas bort.

Men det finns en fortsättning. Förutom denna vertikala förbindelse med Gud, måste vi ha horisontella förbindelser. Det handlar om gemenskap med människor. Det grekiska ordet som används för gemenskap mellan trossyskon är koinonia – man har något tillsammans. Det finns en gemenskap mellan människor som är födda på nytt. Vi tycker det är självklart, men ändå agerar vi inte som om det vore så alltid. Därför detta är inte självklart.

Det ligger ett motstånd mot denna gemenskap hos den naturliga människan. Varför har annars församlingar och kyrkor genom århundraden handlat tvärt emot vad Skriften säger? Man förordnar prästerskap, offertjänst, bygger kyrkor. På det sättet visar man att man inte förstätt

någonting av det Jesus har sagt och lärt. Människan vill ha synliga uttrycksmedel, man skapar symboler. Prästerna klär sig i olika skrudar, olika färger och olika former för att åskådliggöra gudstjänsten. Men detta tillhör ju det gamla förbundet. Eftersom vi har verkligheten själv i Kristus Jesus, så behöver vi inga ceremonier och symboler.

Det kan verka torftigt om man skalar bort det där och inte har något annat, men vi har ju Kristus, och han är allt! Han kompenserar allt det andra som vi människor annars försöker åstadkomma i vår verksamhet. Egentligen är ceremoniväsendet uttryck för andefattigdom och att vi saknar tro på att Kristus kan uppenbara sig i tiden.

Vi tycker att vi har lämnat det där med riter och ceremonier. Men ändå ser vi tendenser till ceremoniväsende även hos oss. Vi vill gärna falla tillbaka i de gamla mönstren. Det beror på att när det gäller denna gemenskap så är det inte i första hand social gemenskap, som vi kan åstadkomma med kaffekvällar och olika aktiviteter utifrån gemensamma intressen. När det handlar om församlingen, då finns ett annat behov, nämligen det Anden måste fylla i våra liv.

Vad är typiskt för Andens gemenskap bland de kristna? En viktig sak är bönen, en annan bibelstudiet. Det heter: "De höll fast vid apostlarnas undervisning och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönen." Vad är förutsättningen för de heligas gemenskap, Andens gemenskap? Det är Andens enhet. Att bevara Andens enhet genom fridens band. Kan vi skapa Andens enhet? Nej, det är något som finns i Guds natur. För att bevara Andens enhet behöver vi undervisning. Vi behöver brödragemenskap. Gemenskapen handlar om bibelstudiet, brödsbrytelsen och bönen. Var kan denna gemenskap fungera bra? I kyrkobyggnaden? Nej, men väl i den lilla gruppen när man kommer samman i hemmen eller på annat sätt. Där finns förutsättning till kommunikation. Enhet åskådliggörs av kommunikation. Jesus säger i Joh. 17:21: "Jag beder att de alla skall vara ett, och att, liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro, att du har sänt mig."

Vi ser att Fadern, Sonen och Anden kommunicerar med varandra. Det är inte bara en monolog, Gud kommer inte bara och talar till oss hela tiden, utan han vill

att vi skall prata med honom. Det gör vi i bönen. Där kan vi tala med Herren. I kyrkornas färdiga mallar har Gud ingen chans att tala. Där har vi stängt möjligheterna för att Gud ska kunna arbeta. Han får inte en chans när vi format vårt program. Dynamiken, rörligheten är det suveräna med Gud. Han vill inte ha tempel. Vi är Guds hus, en boning i Anden. Mellan människorna måste det finnas kommunikation, en möjlighet att utväxla tankar.

Gud vill något mer än bara möten. Han vill ha möten med Andens gemenskap, där Anden får möjlighet att uttrycka sig i oss genom tjänsterna och gåvorna.

Denna gemenskap är inte fullkomlig och perfekt. Det kan den inte vara. Den är ju lokalt begränsad i rum och av dig och mig som människor. Anden ger oss ingen mönsterbild såsom Mose fick på Sinai. Det finns inga direktiv om att göra på det eller det sättet, utan vi möter proklamationen att där Herrens Ande är, där är frihet. Därför är det inte likadant på de olika platserna, utan formen beror av människorna som är där. Tillsammans är de utformningen av det Anden vill göra.

Man kan inte kopiera varandra – så där gör gruppen där borta, vi måste göra likadant. De kanske har en kostym som inte passar oss. Man måste utgå från de personliga förutsättningarna hos dem som är fysiskt närvarande för att utforma gemenskapen. Det är väldigt viktigt, för annars kan det bli onödig splittring. På grund av våra mänskliga aktiviteter kan vi förvränga det som är Andens gemenskap.

Ingen kan komma och säga att vi ska göra på ett visst sätt, och det sättet gäller för alla. Vi kan inte kontrollera varandra som en del kanske vill göra. Det är Anden som ska se till att undervisning och verksamhet utvecklas efter de behov som finns representerade i varje människa.

Vi befinner oss på olika nivåer i utvecklingen, och behöver naturligtvis olika sorts mat. Därför sa Paulus till Korintierna att han inte kunde ge dem fast föda, för det fördrog de inte. Varför? Därför att de fortfarande var människor av köttlig natur och barn i Kristus. Detta sa han till församlingen i Korint, som hade lyssnat till Paulus, till Petrus och Apollos.

Tänk vilka bibellärare de haft, men ändå påpekar Paulus att de är barn i Kristus! Varför hade de inte kommit längre i utvecklingen?

Den ene höll sig till Paulus, den andre till Apollos och så fanns det väldigt fromma som höll sig till Kristus. Var dom samlades, kan man ju undra. Gång på gång ser vi hur människor kan förvrida undervisningen.

Vi brukar säga att ensam är stark och man kan få för sig att även som kristen utvecklas man bäst i isolation. Så är det naturligtvis inte. Det är just i församlingens gemenskap man kan växa på ett rätt och sant sätt. Vem ska ge förmaning i Kristus, vem ska ge uppmuntran i kärlek och hur ska man kunna ha gemenskap i Anden om man lever isolerad? Vi måste utvecklas i en fysisk gemenskap. Det går

"Vad är det bästa man kan säga om en kyrka? Jo, att den är onödig. I värsta fall är den ett avgudatempel. Var är det mest logiskt att den levande Gudens församling har gudstjänst? Jo, i hemmet. Hemmet är den mest naturliga platsen att samlas i..."

inte utvecklas isolerad. Man kan möjligen bevaras i frälsningen, men inte utvecklas enligt Guds plan. Guds plan är församlingen. Där kan vi växa, där kan vi fostras, där kan vi få möjlighet att uppleva de andliga gåvorna i funktion. Det handlar inte bara om mötesgemenskap, men också vardagsgemenskap.

Det gäller att gå in under gemenskapen i Anden; delta i och förstå den. "Tänk inte var och en på sitt eget bästa, utan också på den andres."

När vi tittar på församlingar och kyrkor i vår tid, ser vi att de flesta medlemmar är från medelklass och övre medel-

klass. Det är i och för sig inte så konstigt. Om fattiga kommer till tro, så blir ofta deras sociala livssituation förändrad. De arbetar bättre, förslösar inte sina pengar på allt möjligt som de gjorde förr, och får bättre ekonomi. De bygger upp sin standard. De som var fattiga kommer upp i den socio-ekonomiska stegen. Där måste vi vara på vakt, vi som fått det bättre. Vi ska använda våra resurser inte till att förbättra vår standard i första hand, utan för att dela med oss till de fattiga. På så sätt möter vi ett gensvar. Inte bara för den humanitära hjälpen, men vi vinner vänner. Vi kan komma med evangelium till dessa nya vänner, vars sinne blivit öppnat. De förväntar sig inte något ont från oss, de förväntar sig inte att bli utsugna av människor de mött och som gett dem hjälp. Deras hjärtan har vidgat sig, och så kan vi komma med evangelium till frälsning och befrielse. Det sker så en förvandling i vår medmänniskas liv.

Paulus säger att vi ska arbeta på vår frälsning. Det får vi ständigt göra för att förstå det här. Vi har ständigt en kamp mot de nedbrytande krafterna i vårt eget väsen. De försvann inte då vi föddes på nytt. Det var vid pånyttfödelsen det blev konfrontation med det naturliga och mänskliga, de nedbrytande krafterna och drifterna i vårt liv. Men Jesus vill att hans liv, kraft och härlighet skall bli uppenbar bland oss. Det finns möjlighet för Andens gåvor till församlingen att utbreda sig, utkristalliseras, förmeras och förkroppsligas i församlingen. Vi brister, vi ser vår svaghet, men, ära vare Gud, mitt i vår svaghet kan vi bli starka. Det är detta som är Andens verk i oss.

När jag är svag då är jag stark, sa Paulus. Då vi inte orkar med de vanliga mänskliga åthärvorna och gärningarna, kommer Anden vår svaghet till hjälp så vi kan få se det gudomliga växa fram och vi får var och en bli kär till hedersamt bruk.

Det låter som en utopi, men det är en försmak av himlen. Vi bor på jorden som allt mer blivit ett helvete med alla dessa demoniska krafter som tränger fram när människan i sin girighet fortsätter med krav på maktutövning. Men vi kan bli ett tempel där Anden får uppenbara sig. Inte som ett konstigt fludium i rummet, men förkroppsligat i dig och mig. För att kraften ska komma ner och ut krävs något. Inte bara ord, utan det handlar om att budskapet måste sjunka ner i vår person-

lighet och bli en del av oss själva så att vi kan leva ut det.

Anden kan och vill verka detta i dig och mig. Gud kan arbeta i varje människa, vi kan bli redskap för Anden. Gud älskar varje människa och han vill varje människas bästa. Han vill att församlingen ska bli det han ämnat den att bli – nämligen en lustgård.

Vi är inte perfekta och kommer aldrig att bli det i tiden, men vi är människor födda på nytt i vilka Anden kan verka.

Anden vill ge oss en vision, Anden vill visa att det finns möjligheter. Trots att kärlet är bristfälligt vet vi att Gud börjar om igen och fyller lerkärlet med ädelstenar. Skatten är lagd i lerkärl. Kärlet är inte viktigt i annat avseende än att det är en behållare för vad Gud representerar. Vi förstår att om kärlet ser bristfälligt ut, då tillkommer ingen ära kärlet, utan äran tillkommer honom som ensam är värd äran, nämligen Gud själv.

Därför kan vi glädjas när vi ser att systemen växer till. Gud verkar genom sin Ande i var och en. Han låter de gudomliga kvalitéterna växa till och snart är vi inte längre barn i Kristus, vi växer upp till ynglingar, till fäder och mödrar. Sedan kan man ta hand om människor som kommer till tro. De behöver naturligtvis inte en kyrkolokal, utan gemenskap och värme. "Om hjärtlig godhet betyder något..." Det är detta man behöver. Hjärtlig godhet. Människor som verkligen har dessa egenskaper saknas allt mer i det brutala, kommersialiserade samhället vi lever i.

Måtte församlingen få vara en oas, en mötesplats. Inte för inbördes beundran, men där Gud får fylla oss. Gud vill fylla oss med sin Ande, sin kraft och härlighet. Han vill göra det med var och en av oss. Ingen behöver stå utanför och titta på. Här är ingen utesluten; utan var och en kan bli delaktig i denna gemenskap och uppleva att Gud behöver var och en. Han behöver oss allesammans i denna sena tid för att vi ska kunna utföra hans gärning här på jorden.

Måtte vi ta vara på allt detta och låta det bli en bön i vårt hjärta att Andens gemenskap får bli ett kännetecken för församlingen.

Herren Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och gemenskap med den helige Ande vare med eder alla. AMEN. ■

Att vara i rörelse

Allt det som har
sammangaddat
sig mot Jesu
vittnen skall möta
sin överman när
Herren träder
fram.

Då gör han upp
med hela syste-
met på en timme.

I ett enda ögon-
blick är allt borta,
och så träder han
fram i full härlig-
het; den Smorde,
hans Rike och
hans folk.

Foto: Johannes Quisth

Predikan av Arne Imsen

*Andra delen av den sista predikan
Arne Imsen förmedlade till
församlingen, 16 januari 1999.
Första delen publicerades i
nummer 4-2001.*

Vi ska inte förenas med världen. Jesus har tagit oss ut ur världen. Däremot skall vi göra ständiga inbrytningar och erövringar; rycka människor loss ur dödens käftar och överföra dem till Guds rike. Det sker inte genom konvertering; det sker genom Guds eget Ord som predikar omvändelse. Därefter måste man igenom gränsområdet, floden, dopet i vatten, dopet i den helige Ande, in i Guds fullkomliga vilja.

Gud har kontrollen. Han vakar över dig och mig, församlingen, våra barn. "Frukta icke du lilla hjord, ty det har behagat eder Fader att giva eder riket." Vi tackar Gud för hans välsignelser. Låt oss i fortsättningen som aldrig förr tacka honom för att han gav oss riket. Fastän vi är så små och eländiga, fick vi förtroendet och han gav oss fullmakt att vara försoningens sändebud.

Vi ska läsa ett mycket märkligt bibel-

ord ur Uppenbarelseboken. Låt Ordet sjunka ner i ditt hjärta och öppna dina sinnen för den verklighet som döljer sig bakom denna beskrivning om faktiska förhållanden i Upp. 17. Det handlar inte om en exklusiv del av mänskligheten.

Vi har talat om Guds plan med de utvalda, nu ska vi titta litet på Guds plan med hela mänskligheten. Vad som ska ske då tidpunkten kommer för den skilsmässa som är absolut nödvändig. Då ska det

hemlighetsfulla Gudsriket med dess medborgare synliggöras, och det ska bli uppenbart vem Jesus är.

På en timme skall Guds vrede befästas. På en timme skall Gud bryta ner, förint och förstöra allt det mänskligheten har byggt upp under årtusendens arbete, möda, strider, slit. Under årtusenden med kultur, religiositet, litteratur och vetenskap. Hon har byggt upp sitt folkhem, sitt samhälle, sitt paradiset. Olika filosofier, ideologier, inspirationer, visioner, kyrkor, organisationer. Mångtusenårig historia skall få sitt facit då Herren träder ner och förintar alltihop på en timme.

Det går snabbt när Gud griper in. Tänk på alla de som i årtionden, århundraden har lidit martyrskapets konsekvenser och känt att varje minut har varit påfrestande och känts som en evighet. Alltid har det sett ut som om det inte skulle finnas någon räddning. Allt detta som har sammangaddat sig mot Jesu vittnen skall möta sin överman när Herren träder fram. Då gör han upp med hela systemet på en timme. I ett enda ögonblick är allt borta, och så träder han fram i full härlighet; den Smorde, hans Rike och hans folk.

Vi ser i slutändan på hela denna oerhörda process hur Gud föder hela jorden, hela skapelsen på nytt. Det framträder nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Där rättfärdigheten inte är ett fragment, men där rättfärdighet *bor*. Hör du hemma där? Så förbereder vi slutuppgörelsen genom att göra som Herren har sagt: "Dragen ut ifrån henne, så att ni inte gör er delaktiga i hennes försyndelser."

Är det möjligt att den helige Ande beskriver ändetidens religiösa och politiska system i dessa ordalag? Tiden, överheten, den politiska och ekonomiska makten beskrivs med vedervärdiga ord. I andra bibeltexter, exempelvis i Romarbrevet och i första Korintierbrevet, talas det öppet, men här är det hemlighetsfullt. Här döljer man istället för att avslöja. Det sägs klart att ingen skall förstå det utom de förståndiga. Det finns inte en enda människa som kan tränga sig igenom dessa koder med hjälp av sitt eget förnuft. Det hjälper inte med historia, inte ens med teologi, religiös filosofi eller karismatiska upplevelser.

Det avslutar hemlighetsfullt, men ändå är det så otroligt viktigt för oss att vi får veta vad som kan hända inom kort. Om det är oroligt, om det är farofyllt. Det är

viktigt att veta vad som kan hända inom kort med arbete, familj, vad kan övergå vårt liv, vårt samhälle. Hela tillvaron kan vändas upp och ner och råka i fullständig upplösning.

Vi måste få den sanna kunskapen. Inte propagandan, inte reklam och marknadsföring av idéer och projekt, men uppenbarelse, avslöjanden av Kristi hemligheter, så att vi får, inte bara ytlig kunskap, men blir så förutseende att vi kan bereda oss efter mönsterbilden.

Vid den tiden

I Apg 11 beskrivs en liten detalj. Den förefaller vara så betydelselös, men får plats i den urkristna församlingens historieskildring. Den som har sorterat materialet är ingen journalist. Det är den helige Ande som har vakat över detta ord. Detta budskap förefaller vara nästan för enkelt, men ändå belyser det verkligheten om vi alla möter i vårt dagliga liv.

"Vid den tiden kom några profeter..." Vid den tiden? Vilken påminnelse! Gud kommer inte vid någon annan tidpunkt än den absolut förberedda. Den här tiden vill Anden tala till församlingen, skickliggöra församlingen och göra församlingen medveten om hur hon skall förbereda sig enligt denna metod: lekamlig övning gagnar till litet. För tiden har den någon betydelse, men gudsfruktan gagnar till *allt* för både tid och evighet. Den har med sig både det lilla och det stora, den utelämnar ingenting. Den helige Ande är ju i kroppen. De lekamliga övningarna blir då nödvändiga på ett nytt sätt, därför att kroppen blir ett tempel för den helige Ande, och skall vårdas med mycket stor omsorg.

Maten och industrin är ingen oskyldig maktfaktor i spelet om din själ, och om den inte hade ett religiöst motiv, skulle den aldrig lyckas. Det är motiven och löfena om en bättre värld, en bättre människa, en lycklig människa, som arbetar sig in i vårt medvetande och förvandlar oss till konsumismens slavar. Då hör vi inte vad Herren har att säga till sin församling.

Du har kanske läst det här ordet många gånger utan att tänka på i vilket sammanhang det står och vad det möjligen kan förklara för oss om vi ser evighetsperspektivet.

"Vid den tiden kommo några profeter från

Jerusalem ned till Antiokia. Och en av dem, vid namn Agabus, trädde upp och gav genom Andens ingivelse till känna att en stor hungersnöd skulle komma över hela världen; den kom också på Klaudius' tid. Då bestämde lärjungarna att de, var och en efter sin förmåga, skulle sända något till understöd åt de bröder som bodde i Judeen. Detta gjorde de också, och genom Barnabas och Saulus översände de det till de äldste." (Apg. 11:27-30)

Några profeter kom.... det var säkerligen ingen annonserad kampanj, ingen ekumenisk fest. De kom, sända av Anden, inte bara för att uppbygga, men för att informera och avslöja ting som ingen annan kunde meddela. Det fanns inga sådana informationskanaler och de hade det som församlingen nödvändigtvis behövde för att kunna möta den tid som låg framför och för att kunna sätta sig i rörelse. Inte för bönemöten den här gången, men för insamling. Sedan skulle de insamlade medlen avskiljas och överlämnas.

Tre ting. Profeterna kom till församlingen. Agabus – det betyder egentligen ämbete, ämbetsbärare – han kom till församlingen med bud. Församlingen tog emot budskapet från dem som visade sig vara trovärdiga och sanna budbärare. Så satte sig denna församling i rörelse, liksom hjulen. De rörde sig i den riktning Anden förde dem, till en gemensam insamling.

Detta är fantastiskt, att man också i praktiska frågor kan uppleva Guds ingripande och ledning, så att det vi gör inte blir uttryck för mänskliga ambitioner eller talangfullhet. Herre, sätt oss i rörelse genom din Ande, så att vi rör oss i samma riktning och gör just det tiden kräver av oss på det praktiska planet, så att vi får se dina resultat, som alltid gör att församlingen blir det den skall vara: en praktisk utformning av diakoninsatser i människokärlekens tjänst; bröder och systrar till hjälp i nöden.

Gud vill ha fram dessa ting så att vi kan använda våra händer, fötter och kropp på ett sådant sätt att vi rör oss i rätt tid tillsammans, i samma riktning för att gemensamt utföra ett gudomligt uppdrag. Förbereda oss på den ondska som går över mänskligheten så att den inte faller oss, men så att vi blir övervinnare. Vi kan bli övervinnare på ett sådant praktiskt vis att vi till och med löser frågan om födoämnen.

Frukta icke! Se på sparven! Där har du den rätta attityden: inte sorglöshet, men frimodighet. Gud är trofast.

Det heter: "Han förmår alla..." Både små och stora, fattiga och rika, alla pojkar, alla flickor, alla barn – det gäller oss alla. Det är angeläget för oss att ta emot undervisningen och preparera oss inför mötet med denna förfärliga, förföriska makt.

Måtte vi kunna ta emot detta budskap och smälta det. Framför allt förverkliga det. Inte kollektivt, men individuellt, så att vi med samma vilja och håg kan förenas i denna Andens heliga tjänst. På rätt plats, i rätta förhållanden. Hjul som rör sig endast då Anden påskyndar, i en och samma riktning. Så vi inte fastnar i former och traditioner, utan drar åt höger eller

rats efter årtiodens kretsgång, cirkelrörelser, med ett enda centrum: egot, jaget....

Det är häpnadsväckande att intelligenta, bildade, bibelsprängda, kunniga människor så totalt kan bedras att de öppnar sig för det som finns i skökans besynnerliga kalk. Vad är det som gör att den här kvinnan får en sådan oerhörd makt över människorna? Vad är det för kalk hon har?

Vi känner igen bågarna som togs ifrån Israels tempel och som blev mycket viktiga och framstående pjäser i den babyloniske kejsarens stora fäste, ända till dess att det kom ett finger som skrev på väggen: "Mene, mene tekel..." Du är vägd på en våg, men befunnen vara för lätt. Vägd, utan tyngd. Vägd, utan djup. Vägd, utan kraft. Vägd, och befunnen vara un-

"Frälsningsbågaren jag lyfta vill, visa världen vem jag nu hör till och förtälja världen vem han är..." Var finns en bågare för frälsningsbudskapet? Det finns ju ingen som bjuder på frälsningens evangelium. Vad är det man har i bågaren? Vad är det för material den är tillverkad av? Vem har tillverkat den? Är den ett uttryck för mänsklig design och mänsklig uppfinnarförmåga, eller är det Han som kallat dig vid namn som har skapat den och fått fylla den?

Det finns ett budskap, en nyckel in i ditt liv, in i kristenhetens liv. Det budskapet är alltid lika aktuellt, lika nödvändigt, och är en förutsättning för framåtskridande; individuellt och gemensamt:

"Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet." Han är inte mindre nogräknad, han låter inte udda vara jämt. Han vill göra oss till det *han* är – lydnaden personifierad. Tro är inte konvertering eller anslutning, tro är *överlåtelse* åt honom, där han blir den förste och den siste, begynnelsen och änden.

Är jag övervinnare, segervinnare? Dessa segervinnare är ett Filadelfia-folk som aldrig har fått någon plats i tiden – det är pelarna, helgonen i Guds menighet.

"Den som vinner seger, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel" Vill du bli ett pelarhelgon? Då har du en sak att göra: Ta vara på budet om ståndaktighet, så skall han taga vara på dig. Vill du bli stabil, fast, uthållig, ståndaktig intill änden, så skall du sist och slutligen inte bara få uppleva den första frälsningen, men också den sista. Slutfrälsningen.

Ska vi dansa tillsammans? Ska vi springa tillsammans? Hur ska vi uttrycka oss? Har vi uttrycksmedel? Gör vad som helst – bara du låter honom få komma till i ditt liv. Bryta ner stolthet, självupptagenhet och alla andra hinder, så att du blir ett hjul tillsammans med de andra. Så att du får öppenhet och blir ett hjul fyllt med ögon, genomlysning, men också klarhet och visdom.

Märker du vilket djup det finns? Märker du vilken härlighet det finns? Herren har inte gjort dig till åskådare, han har sagt: Kom och bli deltagare. Det är ditt om du blir min. Då blir församlingsgemenskapen någonting annat än föreningsverksamhet dit man går för att bli välsignad, eller deltar om det passar. Nej, då har man hittat sin plats bland rundlarna.

*"Ska vi dansa tillsammans?
Ska vi springa tillsammans? Hur ska
vi uttrycka oss? Har vi uttrycksmedel?
Gör vad som helst - bara du låter honom
få komma till i ditt liv..."*

vänster och framåt för att förverkliga Guds vilja.

Hjulen var fullsatta av ögon. Gud vet allt, Gud ser allt. Han förstår allt. Han kommer att leda oss i smått och stort, så att hans fullkomliga vilja kan ske.

Hur är det möjligt att intelligenta, kloka, erfarna, bildade människor har blivit så fullständigt berusade av lögnen och så totalt bedras? Vem är auktoritet i spelet om din själ, i kampen om herraväldet? Vilken är den bakomliggande drivkraften? Jag har sett gestalterna. De är huvudsakligen två eller tre: Skökan, Antikrist... De lyckas förmå alla att dricka ur hennes kalk och berusas. Hon bjuder. Många är kritiska till en början, kanke litet skeptiska, men de låter sig ändå bortföras som segerbyten. Hur är det möjligt?

Jag hoppas verkligen till Gud att det här budskapet ska tränga sig igenom skikten som möjligen ligger som hinder i vår inre värld. Skikten av olydnad, upproriskhet, egoism, skikten av allt det som lag-

derkänd. Du, som har fått ett konungsligt uppdrag, vilken bågare dricker du ur? Nej, frågan bör vara: Vilken bågare *är* du? Vad finns det i den? Vad bjuder du på?

Att bli övervinnare

Vilken bågare är församlingen? Har bågarna placerats i ett främmande sammanhang? Det folk som tillverkade dem, efter ett gudomligt mönster, befinner sig i fångenskap i ett främmande land. Bortförda som trälar. Hur kan man bli en bågare till hedersamt bruk? Vad innebär det? Det är inte fråga om legeringar, blandningar, litet gudsfruktan och litet annat. Det är fråga om att vara helgjutten.

Gud vill ha helgjutna kristna. Men han måste ju ha material så att han kan forma bågaren efter sin vilja. Om han inte har någon bågare till hedersamt bruk, hur skall han då kunna bjuda på frälsningens kalk?

T.v. Bertil Fredriksson i samtal med en mässbesökare.

Ovan: Montern ropar ut ett tydligt budskap.

T.h. Emanuel och Mikael sätter upp text på väggen.

Reportage: Ulla Näsholm

Frågan ställdes i Maranatas monter på bokmässan i Göteborg.

Det var förstämning över området, tragedin i New York satte spår i människors sinnen och många var sökande och öppna. Men har Jesus något att säga om oss och den tid vi lever i?

Monter med nummer B06:80 ville visa och påminna om att människan gör klokt i att lyssna till Jesus Kristus, ta emot hans frälsning och bli räddad för evigheten. Det var det övergripande motivet att också i år ställa ut på bokmässan i Göteborg. Biblar, kristna böcker och förlag fanns på mässan, men ingen församling som visade på Jesus Kristus och vad han ville säga människan. Också i denna tid.

Självklart var det därför många från Maranataförsamlingen som tog tillfället och var med i BMCs monter för att där leda människors tankar och sinnen in på evigheten, frälsningen och den framtid mänskligheten går till mötes.

BMC hade samma monter som i fjol.

Bertil Fredriksson och Emanuel Johansson hade åkt till Göteborg några dagar innan mässan och gjorde nödvändiga förberedelser. Målade, fixade matta, blommor, bord, stolar, texter mm.

Vad säger Jesus? var frågan som framfördes på monternväggen.

Om framgång:

-Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Markus 8:36

Om äktenskapet:

-Har ni inte läst att Skaparen från begynnelsen gjorde dem till man och kvinna och sade: Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Vad Gud har fogat samman skall människan inte skilja åt. Matt. 19:4-6.

Om framtiden:

-Tecken skall visa sig i solen, i månen och i stjärnorna, och på jorden skall folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och bränningarnas dån. Människor skall ge upp andan av skräck, i väntan på det som skall komma över världen. Ty himlens krafter skall skakas. Då skall man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då nalkas er frölsning. Luk 21:25-28.

Tidningen Maranata!, traktater, biblar och böcker framförallt av Arne Imsen fanns med i montern. En nytryckt, omarbetad upplaga av Stig Andreassons bok Maktkamp fanns också med. En traktat som delades ut till alla besökare hade ett citat av Herren Jesus Kristus på baksidan:

- Den som därför hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förståndig man som byggde sitt hus på klippan. Regnet öste ner, störtfloden kom och vindarna blåste och kastade sig mot huset. Men det föll inte, eftersom det var grundat på hälleberget.

- Men den som hör dessa mina ord och inte handlar efter dem, han liknar en däre som byggde sitt hus på stranden. Regnet öste ner, störtfloden kom och vindarna blåste och slog mot det huset, och det föll samman, och dess fall var stort. Matt 7:24-27

Unga och äldre medarbetare från BMCs förlag och Maranataförsamlingen assisterade i montern. Här hörs några röster:

Sebastian Vidén, Stockholm

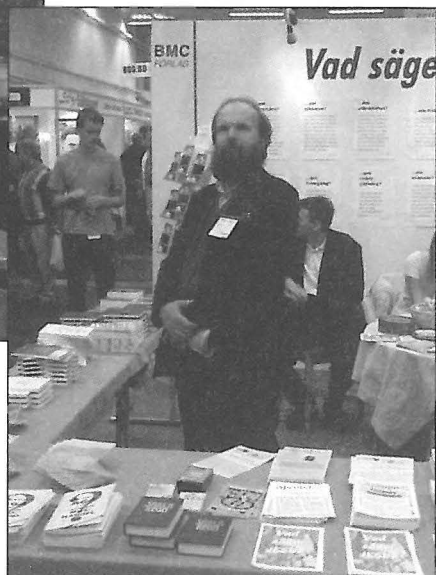
Jag ville sprida evangelium

- Jag var med över lördag, söndag. Varför jag ville vara med under några mässdagar var för det första att jag ville

Jesus?

Ovan: Tre tysta minuter för att hedra offren vid terroristattacken i New York
T.h. Hans Lindelöw framför förlagets utbud.

sprida evangelium. Vi delade ut mycket traktater och hoppas att många verkligen begrundade vad som stod där.

- I andra hand var det ju en intressant upplevelse att vara med och se alla nya böcker. Jag köpte en Bibel 2000 i studieförbundet.

Jane N. Issangya, Tanzania

Imponerad av bokmässan

- Det var första gången jag var med om en bokmessa i Sverige. Jag blev imponerad av hur det var upplagt och hur man arbetade.

- I första hand var jag med för att marknadsföra min mors bok "Side by side". Några utställare blev intresserade av boken och tog med den för att läsa och eventuellt översätta den till svenska.

- Jag pratade med en del besökare i montern och även om de flesta svenskar talar engelska kan det vara enklare att ta till sig min mors vittnesbörd om det finns på svenska.

Hans Lindelöw, Stockholm

Inte helt urmodiga åsikter

- En av de uppmärksammade, nyskrivna böckerna var ägnad åt den andliga och

ideologiska schizma som ägde rum i Sverige under det förra världskriget och som kastat sina långa skuggor över kristna väckelserörelser inte minst - nämligen schizmen mellan Lewi Pethrus och Sven Lidman. Uppgåelsen mellan dem kretsade bl a kring frågor om eventuella nazist-sympatier, i brott mot demokratins grundsatser, men framförallt brott mot Kristi evangelium.

- Demokratin är den stora frågan, både i kyrka och samhälle. Det öppna demokratiska samhället är angripet, menar statsministern efter attacken mot World Trade Center på Manhattan. Och K G Hammar försäkrar den tidningsläsande allmänheten som oroar sig för Sverige-demokraternas framryckningar, om kyrkans demokratiska grundval.

- På det viset har väl Maranataförsamlingens bokförlag redan spökat några år i rad med inte helt urmodiga frågor. Vi anses ha förlegat åsikter om homosexualiteten bland annat, och ibland framställs homosexualiteten som en slags symbol för den moderna demokratin.

- Men frågan om eventuella och verkliga nazist-sympatier i de kristnas led har blivit belyst på ett skakande sätt av Arne Imsen, i många artiklar och böcker, som vi har haft med till bokmässan. Där beskriver han bland annat sina barndoms-

erfarenheter från krigets Norge och sina erfarenheter av utestängning och blockad från tidningen Dagen.

- Allting jämnas ut och förbereds för en slutuppgörelse. Då gäller det att ha sina rötter i den urkristna församlingen, för att inte säga: I Herren Jesus Kristus själv!

- Vår monter på mässan var ägnad att påminna om det.

Barbro Schröder, Göteborg

Roligt kolla nya böcker

- Överhuvudtaget representerar bokmässan en helt annan värld och det är alltid roligt att kolla på nya böcker.

- Jag skulle vilja göra en jämförelse. På 60-talet var det mycket fördomar mot homosexuella. Idag verkar det vara vänt mot Maranata istället - så uppfattade jag det under bokmässan.

- Jag gjorde ju bara några korta besök på bokmässan men i år var det inte något som direkt fångade mig av alla de utbud som fanns..

Thowe Liebsch, Stockholm

Bibeln, böckernas bok

- Jag ville bara åka till bokmässan i år. Varför vet jag egentligen inte. Men det är en sak som jag är väldigt tacksam för och det var att jag fick träffa och se lite av olika bibelöversättningar.

- Jag har ju fått min undervisning i församlingen men jag tänker på alla andra. Många gånger är det ateister som översätter bibeln och de gör det för att så tveivel hos människorna verkar det.

- Att kunna läsa en bibelöversättning utan att behöva undra om det är något som lagts till eller tagits bort känns bra.

Bokmässan är slut. Kvar finns frågorna inför vad som skall hända i världen, med människorna, med framtiden, med vår tillvaro. Det enda hoppet är Jesus Kristus.

Fortfarande kan människor ta emot försoning och frid. Det finns frälsning för individen och räddning från dom och evig fördömmelse.

Bibeln säger:

Idag är frälsningens dag! ■

För några veckor sedan gjorde Emanuel Johansson på Maranataförsamlingens uppdrag en resa till vårt grannland Litauen. Han fick outplånliga intryck, som han här förmedlar till *Maranata!*

VEM HÖR ROPEN?

Text: Emanuel Johansson

Vi tycker alla synd om dessa människor som lider nöd, men var finns de som vill handla, som är beredda att göra uppoffringar för evangelium, för sin nästas räddning?

Resan var inte planerad, jag visste inte hur länge jag skulle vara där, kände inte dem jag skulle bo hos. Mina resekamrater var det ryska paret Oleg och Irina som vi i församlingen här hemma lärt känna under ett par månaders tid. Vi åkte med färja och bil, först till Finland, vidare till Tallin, Estland, genom Lettland, till hamnstaden Klaipeda i Litauen. Efter en del tull-dispyter och en motorkollaps kom vi lyckligt fram. Olegs och Irinas rörel-

sefrihet var starkt begränsad pga av deras svåra situation. Trots det visste gästfriheten inga gränser och jag blev guidad till både möjliga och omöjliga ställen.

Med sina vidsträckta sandstränder är Litauen ett vackert land, förr i världen var det ett kärt rekreationsmål för svenska överklassare. Numera är det, från väst, mest tyskar som vågar bidra till landets turistnäring. Framsidan är alltså vacker men baksidan lyser tyvärr igenom alltför väl. Fattigdomen är svår, arbetslöshet och alkoholism allt för vanligt. Kampen för överlevnad präglar den Litauiske medborgarens vardag. Korruptionen sträcker sig till regeringsnivå och kriminaliteten härjar i mångt och mycket fritt. Många ser

dystert på framtiden och kämpar inte för något annat än sitt eget hem.

Med oss från Sverige hade vi ett antal biblar och traktater. Dessa var inte svårt att få utdelade, efterfrågan öppenheten och tacksamheten för evangeliet var stor. Ett barnhem och skola, ett ålderdomshem, gamla bekanta till familjen Serov är exempel på platser och människor vi besökte. Överallt är behoven stora. Från ett fängelse, dit vi fått in några Nya Testamenten på ryska, hörde en ung man av sig. Trots sin mycket svåra situation frågade han inte efter mat och pengar utan ville uttrycka sin tacksamhet över biblarna - Guds Ord är verksamt.

Den totala kollisionen med mina föreställningar om hur människor kan ha det kom först när guideturen gick till soptippen. Det var en grå och lite regnig dag vi kom dit. En gigantisk sophög, måsar som flockade i området, slöa soptippshundar, smuts och lera var inte allt. På soptippsområdet kämpar ett fyrtiotal människor för sina liv. Varje soplast är en ny möjlighet att finna något som kan bidra till en mindre tom mage eller en något varmare natt. En fasansfull natt i en smutsig koja vid sophögens rand, en natt då soptippsfolkets arbete förmodligen avlöses av rättorna.

När Oleg och jag kom dit samlade vi en grupp omkring oss, talade om vilka vi var och delade ut en del biblar. En man i den förnedrade skaran kände igen Oleg och hade känt honom för en tid sedan. En tid då han både hade arbete och bostad. Att se något sånt här utan att göra något syns för mig som en omöjlighet. Dagen därpå åkte vi dit igen, den här gången med korv, bröd, en del kläder och fler biblar. Det blev feststämning på området och jag har sällan skådat en sån tacksamhet och

LITAUEN

Statsskick: Republik

Yta: 65 300 km²

Huvudstad: Vilnius (578 400 invånare, uppskattning 1999)

Invånarantal: 3,6 milj (1999)

Invånare/km²: 55

Naturlig befolkningstillväxt: -0,1 % (1996)

Läs- och skrivkunnighet: I det närmaste 100 %

Folkgrupper: 80 % litauer, 9 % rysar, 7 % polacker, 1,5 % vitryssar, övriga 2,5%

Språk: Litauiska (officiellt språk), ryska, polska

Religion: Romersk-katolska kyrkan dominerar; rysk-ortodoxa och protestantiska minoriteter

BNP/invånare: Omkring 2 830 US dollar (1999)

Uppgifterna är hämtade ur *Länder i fickformat* nr 508 om Litauen som utkom i april 2001.

Foto: Emanuel Johansson

"Varje sopplast är en ny möjlighet att finna något som kan bidra till en mindre tom mage eller en något varmare natt."

glädje. Men dagarna går och en engångsinsats förslår inte mycket. Nu är vintern på väg och vi får hoppas att inte allt för många kojplatser kommer att vara lediga till våren. Människorna har inget hopp om en ljusare framtid, de vågar inte tänka framåt utan får ta en liten stund i taget. I dem finns en längtan ett sökande ett rop på hjälp. De vill att en förändring skall ske, att någon skall komma dem till undsättning. De ropar, men vet inte på vem.

Vem hör ropen? Vi tycker alla synd om dessa människor som lider nöd, men var finns de som vill handla, som är beredda att göra uppoffringar för evangelium, för sin nästas räddning?

Efter att ha sett nöden, inte bara långt ute i världen utan i våra grannländer, i din och min närhet, har min syn på den trygghet vi lever i totalt förändrats. De flesta av oss har det bra, mycket bra. Vi är vana vid att ha, köpa och slösa. Valfärden blir för oss en självklarhet mer än ett privilegium. Det är fruktansvärt att se hur materialismen håller vårt land i sitt

grepp. Den svenske medborgaren har oftast mer än nog och vill ändå ha mer och mer. Förr var jag stolt över Sverige, vår infrastruktur, trygghet och välfärd. Idag skäms jag över den maxade konsumtionen, lyxen och frossandet. Det finns anledning att må illa av folks ihärdiga kamp för några kronors löneförhöjning - några kronor extra att slösa bort till ingenting. Det skulle vara mer berättigat om det svenska folket reste sig upp som en man och krävde att en viss procent av var mans lön skulle gå till hjälp för de som lider nöd. Vi lever i överflöd på andras bekostnad. Det samhälle som du och jag är del utav bär stor skuld inför dem som inte har bröd för dagen. Vems bröd är det du äter då du redan är mätt? Jag hoppas att ditt samvetes röst ska göra sig hört vid ditt nästa eftermiddagskaffe. Inte för att du ska må dåligt, men för att bli väckt. Det är hög tid att gå emot materialismen, att genom handlande sätta sig emot ett orättfärdigt system. Vi som kristna har ett ansvar gentemot Gud och vår nästa. Vi har fått ett uppdrag, inte bara att spri-

da evangelium, utan att också förkroppsliga det i våra liv. Jag tror att svaret för dessa sargade människor finns i evangelium, att Jesus kan möta deras verkliga behov och ge dem en framtid. Gud använder sig fortfarande av människor som du och jag och han kallar oss att gå. Vi kan inte göra allt, behoven syns vara större än våra resurser. Men något kan vi göra och Gud kan göra stora saker genom oss om vi ställer oss till hans förfogande.

För mig personligen ligger dessa människors livsöden som en börda över mig, och jag påminns om dem dagligen. Kunde vi t.ex samla ihop ett antal sovsäckar, ytterkläder handskar eller skor. Kanske det kan rädda livhanken på nån och bidra till att evangelium får ingång i människors hjärtan.

Det jag fick se och uppleva under min resa gjorde starka intryck på mig och jag tror att Litauen inte är något avslutat kapitel varken för mig, Maranataförsamlingen i Stockholm eller dig som Maranatas läsare. ■

Hopp i en sargad värld

- Fältrapport från Santo Domingo

Text: Karin Vidén

Öronbedövande åksmällor med dunder och brak drar över oss och regnet skvalar ner. Det är tropiskt oväder över Dominikanska Republiken. Orkanperioden är dock snart slut och ännu har ingen orkan dragit över landet med den förödelse det kan innebära. De mörka moln som under den senaste tiden dragit över hela vår värld har drabbat många Dominikaner personligt.

Att få möjlighet att resa till USA och då främst till "Nueva York" har under långa tider varit en hägrande dröm för väldigt många. Många är också de som har lyckats ta sig dit och även lyckats skapa sig en bra tillvaro medan andra hamnat i större problem än de tidigare var i. Många är de som gett sig iväg över havet i dåliga båtar som under färden havererat och där slutat sina liv. Idag räknar man med att mer än 50 dominikaner dog i attacken mot World Trade Center och många är de som sörjer de sina.

Det regn som nu kommer är välkommet eftersom det under lång tid varit ganska torrt, vilket medfört stora problem med vattentillgången i stora delar av huvudstaden. Varje dag kan man i tidningar och andra nyhetsmedia följa kampen i de områden där problemen att finna vatten är störst. Människor får gå och åka långa sträckor för att sedan stå i långa köer vid de platser där vatten finns. Vattennivån i floderna är låg, på vissa ställen helt uttorkat, vilket i sin tur beror på utgrävningar utmed flodstränderna där man hämtar upp material till alla enorma byggen inne i stan.

Elektriciteten är även den en bristvara

och de många och långa strömavbrotten tär på både människors sinnen och naturligtvis även på landets ekonomi. Vid flera tillfällen har människor kommit till skada och till och med dödats i konfrontationer mellan polis och demonstrerande grupper.

Storstaden växer med en kolossal hastighet. Ett mål som av den förre presidenten Leonel Fernandez uttalades, var och är, att Santo Domingo ska bli ett "Lila New York". Den del av befolkningen som inte kan leva upp till denna enorma luxuösa nivå som så många idag lever på, är hänvisade till ett hårt liv, en kamp att för varje dag klara de behov man har.

Landets skolor startade ett nytt läsår i början av september och då kunde man mycket märkbart notera hur och var prioriteringen ligger. Många statliga skolor

kunde helt enkelt inte börja eftersom det inte fanns plats för eleverna, inga skolbänkar, och i vissa fall inte ens ett skolhus. I Monte Cristi, på norra delen av ön stod 2000 elever utan skola så sent som i slutet av september.

Många familjer har flera barn och en knaper inkomst vilket leder till att ekonomin inte räcker till det mest nödvändiga och för oss så självklara.

Comunidad Maranata har inför skolstarten fått hjälpa många med att skaffa skoluniform, ryggsäckar, collegieblock och annat som är obligatoriskt och ett måste för att få komma till skolan. I området La Cañada där vi arbetar har läkarundersökningar av speciellt barnen i området genomförts i samband med skolstarten. Väldigt många barn går omkring med förkylningar och hosta. Smutsen och soporna i området leder till magparasiter.

Häromsisten kom en orolig mamma med en liten grabb som trillat ner i den cementerade, för tillfället torra kanalen som drar genom området. Han hade ett rejält sår i huvudet och ryggen var skrapad. Doktor Severino tog väl hand om honom och gav goda råd till mamman att vara uppmärksam på hans tillstånd de följande dagarna.

På ett av stadens sjukhus ligger Carlos. I sjukrummet är han enda patienten och utanför dörren sitter beväpnad polis eftersom han är fånge. Han är idag 16 år gammal och sedan 7 års ålder har gatan varit hans hem. Första gången vi träffade Carlos var han en av de yngre fångarna på fängelset Najayo. Sedan dess har

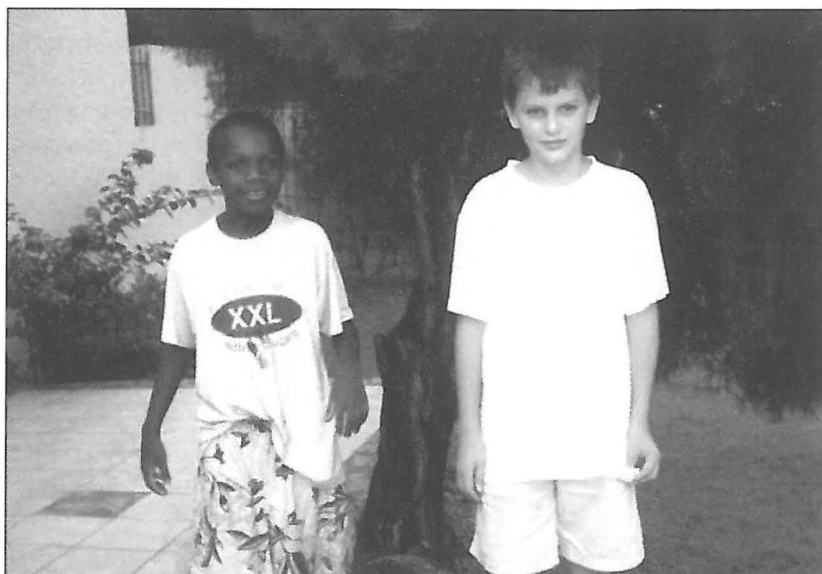

Foto: Berne Vidén

PRESSTOPP!!! Carlos fri! På grund av sitt hälsotillstånd fick han häromdagen lämna fängelset. Här bredvid Nicholas, hemma hos familjen Vidén.

vi följt hans livsöde och även fått kontakt med hans föräldrar och syskon. Han har tidigare visat sjukdomssymtom och för snart två veckor sedan insjuknade han igen och läkarna menar att han kan ha drabbats av tuberkulos. Han har dessutom visat positivt svar på HIV-test. Efter ett besök hos honom på sjukhuset helt nyligen berättar Berno Viden:

"Det blev ett oförglömligt möte. Under vårt samtal som var väldigt uttömmande berättade Carlos om sitt liv på gatan, om jakten efter droger och kampen för att slita sig loss från dessa nedbrytande miljöer. Under de perioder som varit svårast och då han inte kunnat se någon utväg har han bett till Gud och på förunderliga sätt fått uppleva direkta bönesvar. Som förra gången han blev sjuk, då låg han nästan döende på en smutsig madrass i fängelsecellen. Han visste att han inte skulle klara sig om han inte fick omedelbar hjälp.

Då bad han Gud om att få komma till sjukhuset och dagen efter fick han resa dit och få hjälp. För oss låter det som självklarheter att då vi är sjuka ska vi klart få läkarhjälp, men för de fattiga barnen i det här landet är det en stor förmån att få hjälp i rätt tid. Under samtalslets gång berättar Carlos om sina drömmar, att få lämna sitt gamla liv bakom och helst av allt skulle han vilja vara med i någon kristen församling. En annan önskan han bär på är att få lära sig läsa.

Vi samtalade vidare för att sedan fortsätta med att bedja. I det ögonblicket fattar Carlos ett beslut; han vill bli frälst. Han knäpper sina händer, ber Jesus om frälsning och under tårar tar han emot Jesus som sin personlige frälsare. För mig var det en oförglömlig stund."

Carlos är dömd till ett och ett halvt års fängelse för ett inbrott i en bil. Idag vet vi inte vad som kommer att hända med honom fortsättningsvis men så långt det är möjligt kommer vi att följa honom och ge det stöd vi kan. Fortsätt att be för Carlos och hans familj. Nu är förutsättningarna att hjälpa honom större än tidigare för nu äger han Guds frid i sitt hjärta. Ännu en gång blir vi påmind om hur Gud är angelägen om den enskilde, och om hur Jesu Kristi dyrbara frälsning förmår att förvandla en människas liv. Det finns hopp i en sargad värld och det finns ett hopp inför framtiden. Jesus kommer! ■

Homosexmaffians nazistiska metoder

I en nyutkommen bok, presenterad av Aftonbladet och skriven av den tyske historieforskaren Lothar Machtan, beskrivs Hitlers liv som homosexuell och hans intima umgänge med den öppet homosexuelle kaptenen Ernst Röhm:

"När Röhm blev SA-chef tillsatte han många homosexuella på ledande poster och det gick rykten om SA som en plats för "homosexuella utsvävningar". Något som hans motståndare inom och utom partiet försökte utnyttja.

"Redan Hitlers politiska självbevaringsdrift tvingade honom därför att trappa upp situationen. Samtidigt bevingades han av tanken att på så sätt hålla sin egen homosexualitet hemlig för evigt. Närmare bestämt genom att neutralisera farliga vittnen; överst på listan över potentiella utpressare stod tveklöst Ernst Röhm."

Författaren styrker den information som BMC-förlag publicerade redan 1982 i Arne Imsens bok "Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian". Vi citerar:

"Ensidigt och heroiserande framhålles allt oftare och allt intensivare nazitidens förtryck och förföljelser mot olika minoriteter, varav de homosexuella fick sin beskärda del. Det är sanning att tidpunkten kom, då Führern själv av flera välgrundade orsaker gav direktiv om att bekämpa de homosexuella till döds. Men det är också sanning att de homosexuella och andra asociala grupper marscherade fram i läderstövlar i ett initialske och brutalt beredde väg för Hitler till den attraktiva makten."

Boken "Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian" finns att beställa från BMC-förlag.

BV

Jesu tillkommelse - en hotbild?

Radioprogrammet i Sveriges Radio P1, som sorterar under "Livsåskådningsfrågor" och heter "Människor och tro", presenterade nyligen i ett program "det svåra i att lämna en religion". Nils Eje Ståvare, pingstvän och lärare på pingströrelsens folkhögskola Kaggeholm, berättade hur han upplever rörelsen efter att ha varit borta från gemenskapen i tjugo år:

-Idag finns ingen pingstvän jag känner som väntar på att Jesus ska komma tillbaka. Skulle han komma tillbaka nu vore det en stor olycka för oss, så inbyggda som vi nu är i det materiella livsmönstret, deklarerade han öppenlydligt.

För övrigt analyserade han den rörelse han återvänt till som mycket annorlunda:

-Dagens rörelse har förlorat mycket som var positivt. Det starka engagemanget, hänförelsen, närheten till varandra - satsningen.

Men det fanns också ting som han upplever positivt:

-Man har tagit bort det skrämmande, hotfulla. Det man upplevde instängt. Kraven på det egna livet, renheten finns inte kvar. Förutsättningarna är dramatiskt annorlunda nu. På femtiotalet tillhörde mycket av den livsstil pingstvännen av idag har det orena livet. Att vara så oerhört materialistisk som genomsnittspingstvännen är idag, var en stor synd på femtiotalet...

När man lyssnat på hur denne lärare på pingströrelsens skola skildrar pingströrelsens utveckling, och hur han avfärdar undervisning om Jesu tillkommelse och helgelse, frågor som människor brottats med och offrat sitt liv för, så måste man ju undra vad som är målsättningen för undervisningen på Kaggeholm.

Den stora frågan är framför allt vad som är sant, rätt och gott; vad som håller inför evigheten, trots alla förändringens vindar.

SF

Foto: Mikael Eliasson

Text: Gösta Karlson

ANDENS VERK

**Den förnämsta uppgiften hos
den tredje personen i gud-
omen är att förhålliga
Jesus. Det lär Skriften.
Men han är också
väckelsens Ande.**

Allt Guds verk är Andens verk. Församlingen är Andens verk och den vilar på försoningens grund. Församlingens födelsedag är pingstdagen då Den Helige Ande faller i övre salen. De församlade blev **döpta** i Den Helige Ande. De blev som vi säger med vår terminologi andedöpta.

I det sammanhanget vill jag ta upp en del missförstånd. En uppfattning som man ofta möter är denna, att alla kristna människor "har Anden" d.v.s. det behövs ingen ytterligare manifestation såsom Andedop... Man glömmar då, att de som den första pingstdagen blev döpta i Ande och eld, ja de var ju med när Jesus andades på dem och sa: "Tag emot Helig Ande."

Låt mig få förklara. Då Jesus andades på sina lärjungar så kom Anden in i dem. Det tror jag f.ö. gäller alla människor som tar emot Jesus till frälsning. Det blir en ny Ande i de människornas liv. Att uppleva dopet i Den Helige Ande är något annat.

Låt oss ta bilden från en nytestamentlig dopförättning. Där finns tre element, dopförättaren - dopkandidaten och vattnet. Det bibliska dopet betyder nedsänkning i vattnet. Sak samma då det gäller andedopet. Där finns dopförättare, vår Frälsare - Anden och dopkandidaten. När Jesus andades på de sina då kom Anden **in i personen**. När någon blir andedöpt kommer personen **in i (- inte vattnet!)** **Den Helige Ande**. En skillnad finns det.

Vid en dopförättning så stiger kandidaten upp ur vattnet. När någon blir döpt i Anden, ja då stannar personen kvar i Anden. Då börjar han att **vandra i Anden**.

Jag skall naturligtvis aldrig glömma då jag gjorde denna härliga upplevelse. Känslan var med och jag fick tala i nya tungor. Fast dopet i Den Helige Ande är först och sist en KRAFT. Kraft till vittnesbörd och liv för Gud. Mötte Gud till frälsning i mitt hem i Östergötland under en radioutsändning från Filadelfiakyrkan i Stockholm. När sångaren Einar Ekberg sjöng: "Kom till hans famn, han läkedom dig ger..." då kröp jag ner på knä framför radion och bad om syndernas förlåtelse och det fick jag. Här passar det bra med ett rungande HALLELUJA!!!

Nåväl, min bakgrund var mörk och jag stapplade på frälsningens väg. Så föll jag på så sätt att jag en kväll gick på bio. Var det ett syndafall, kanske någon undrar, ja då var det på det sättet. I dag uppmanar man ju på predikantveckor folk att gå och se film - "det är så lärorikt" säger man. Förtvivlad skrev jag till Lewi Pethrus att jag var ovärdig att tillhöra församlingen. När vi sedan möttes i bönesalen i Filadelfiakyrkan så lade han sina händer på mig och bad att ynglingen skulle få kraft till seger. Ett heligt minne för mig. Bara någon dag därefter så upplevde jag det jag skrev om härovan; jag prisade Gud på ett främmande språk.

Den förnämsta uppgiften hos den tredje personen i gudomen är att förhålliga Jesus. Det lär Skriften. Men han är också väckelsens Ande. Jag skriver Han då grundtexten faktiskt har ett maskulint genus. Hur många möten har man inte varit med om då det varit en förtätad sund stämning av väckelse i atmosfären. Anden har varit åfärde. Denna sfär har ibland varit så stark så man tyckt att man nästan har kunnat ta på den. Människor har dragits till Jesus och upplevt frälsning. Andens uppgift är alltså också att väcka. Alla stora väckelser ner genom tiderna har varit en följd av att människor har bedit om dem. Som svar på bön så har Den Helige Ande, som finns i de lägre rymderna påverkat hela samhällen ja landskap och länder.

Väckelsen i Wales är ett strålande exempel. Det är därför det blir så fel när man i våra dagar söker ersätta Andens påverkan på människor med idrott, rockgalor och teater. Ja, det är ju det man gör! Man spelar korsfästelsen och tror att det kan ersätta. Kristna ungdomar går till rockgalor och resultatet blir förödande. Där finns **skakande** exempel... Idrotten har tidigare berörts. Än en gång; "...tillbaka till ursprunget."

I det här sammanhanget kan man ta med några ord ytterligare om drama, teater och film. Kyrkofadern Tertullianus berättar om en syster som gick på teatern, trots att hon var frälst. Hon blev besatt av en

ond ande då hon besökte denna lokal. Församlingsmedlemmarna samlades omkring henne i bön. Så frågar man den onden hur han kunde besätta en kristen kvinnas hjärta. Anden svarar då: "Jag fann henne på mitt område, därför hör hon mig till."

Anden blev utdriven och systemen blev hälbregda. Sedan gick hon alltid på Herrens raka stigar...

I dag vill man ersätta väckelsens Ande med drama och teater, ja man t.o.m. utbildar blivande Herrens tjänare i scenkonst på våra predikantskolor (!?). Tenderar man då inte en oerhört farlig synd?

I det sammanhanget kom jag att tänka på storsångaren Einar Ekberg som jag nämnde om härovan. Han var ju en av

har varit den resande bibellärarens. Så jag har rest mera än jag haft församlings-tjänst. Eskatologin tog mig tidigt fatt och budskapet om Jesu tillkommelse har dominerat.

I de sammanhangen har jag ofta kommit in på olika tidstecken och sett Israel som det största. Har svarat ja på de kallelser jag fått och även skrivit till församlingar och talat om vilka tider jag varit disponibel. Har därför haft fullt upp så att säga. En sak har jag inte tillfullo förstått och det har varit vikten av att vara ledd av Anden. **Att gå i takt med församlingen jag skulle gästa...** Inte alltid har budskapet nått fram som det kunde ha gjort om Anden fått leda. Därför har det blivit tröttande och en tid på världen var jag helt utbränd. Under den första ti-

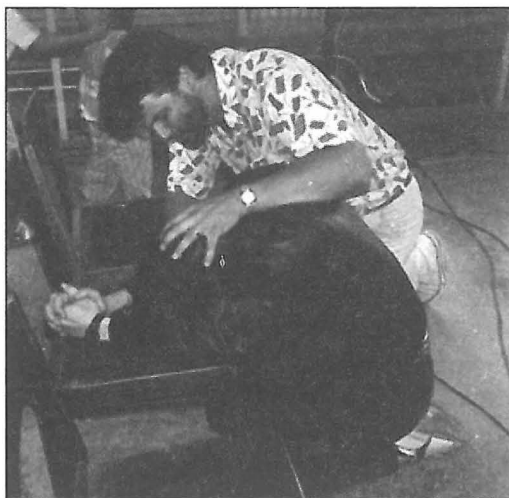
lavårdare gå fram med varliga händer. Ty detta att man gråter och är förtvivlad, det är inget bevis på att Anden har lämnat. TVÄRTOM!!! Har man det så här då är man högt benådad av levande Gud och då är det hög tid att komma till Honom. En människa som Anden har lämnat, hon gråter inte över sin synd, hon är oberörd av de himmelska strömningarna, det är tyst, dött och kallt i själen... fasansfulla tanke.

Låt oss läsa Bibeln. I Hebr. 10:26 står det: "Ty om vi med berätt mod synda sedan vi undfått kunskapen om sanningen, så återstår inte något mer offer för våra synder..." Vad innebär det då att "med berätt mod synda"? Svaret finns i den 29:de versen. I vers 28 så talar Hebréerbrevets författare om hur det skulle gå den som föraktar Mose lag. När det var så farligt att förakta Mose lag, vill han säga, hur mycket värre är det då inte att i Nya Förbundet synda eller som det står i den 29:de versen: "Hur mycket svårare straff tron I icke att den skall anses värd som (här följer alltså en beskrivning på vad det är att med berätt mod synda och synda mot Anden) **förtrampar Guds Son och aktar förbundets blod för orent - det i vilket han har blivit helgad - och som smädar nådens Ande.**" Var och en förstår att det är lång väg dit. Att det inte har med "ett syndafall" att göra förstår vi klart. Den som faller han reser sig och även om han eller hon skulle bli liggande en tid så vill man till sist stå upp. Hade de s.k. avfällingarna denna bibliska syn klar för sig så skulle de förstå att de **inte** är några avfällingar så länge de inte förtrampat Guds Son och aktat förbundets blod för orent eller smädat nådens Ande.

Till sist några ord till våra vänner som vi möter och som länge bett om dopet i Den Helige Ande men inte förnummit någon känsla. Den Helige Ande är en personlig KRAFT i första hand. De yttre manifestationerna kan ha sitt värde, men dopet i Ande får vi för att bättre kunna leva för vår Frälsare och tjäna Honom. Anden kallas också hjälparen.

Käre läsare, ge Dig ingen ro med mindre än att du fått uppleva den kraften. Den som tror och bliver döpt skall vara frälst, står det i Skriften. Vidare, "...om ni låter döpa er skall ni som gåva få Den Helige Ande." Tag ut det som är ditt. Så gick det till i begynnelsen - **tillbaka till ursprunget!** ■

Den som tror och bliver döpt skall vara frälst, står det i Skriften. Vidare, "...om ni låter döpa er skall ni som gåva få Den Helige Ande" Tag ut det som är ditt!

landet främsta artister på sitt område i full klass med de främsta profana sångarna. Han erbjöds ett högt gage om han ville sjunga en kväll på Gröna Lund, nöjesfältet i Stockholm. Han svarade att det ville han inte ty, sa han "... om jag så bara drar dit en enda människa som sedan fortsätter och kommer bort från Gud så vore det ju fruktansvärt, ja så såg han det. Andens verk föregår **alltid** en människas omvändelse, *även om man inte alltid kan notera det.* Därför kan inte folk bli frälsta på teatern eller då man spelar kristendom. "Vem har lagt bron mellan teatern och Lammets tron?" sa så Emil Gustavsson redan på sin tid.

Som förkunnare måste jag tillstå, att det är först på senare år som jag förstått hemligheten med Andens ledning. Har varit församlingspastor i stora och mindre församlingar, men upplevt att min kallelse

den av kristen tidsräkning var förkunnarna ledda av Anden. Det finns till och med exempel då Anden hindrade Paulus att gå till ett visst område men också då han klart förnam behovet av hjälp på ett annat fält. Kunde detta bli ett ord på vägen till yngre predikanter så vore mycket vunnit. Rusa inte iväg, invänta Herren, Han skall leda där vi går bedjande fram. (Jer. 31:9)

Tror att jag måste ta med något om "synd mot Den Helige Ande" då jag nu är inne på de här sakerna. Vad är synd som ej kan förlåtas. Varför kan den inte förlåtas? Nu om någonsin är det viktigt att vi går till vår kära Bibel för att få svar. Har mött människor som förtvivlat har gråtit därför att man trott sig ha begått synd mot Anden, som man säger. Man är till bristningsgränsen olycklig, **man vill bli frälst men tror sig inte kunna av nämnda skäl.** Då gäller det att som sjä-

En artikelserie av
Stig Andreasson

NEW AGE

- ockult inflytande på kristen förkunnelse

Att kristen förkunnelse delvis har påverkats och fortfarande påverkas av krypto-ockultismen från New Age är tyvärr ett faktum. Här får vi begränsa oss till att skriva några få ord om det som tycks vara den stora faran för kristenheten just nu.

Magi på olika nivåer

Vi vet alla att magi och trolldom förekommer i en primitiv och rent hednisk form. Magikern försöker genom besvärjelser och riter att påverka övernaturliga makter för att uppnå bestämda mål. Magin kan ha som mål antingen att framkalla lycka eller olycka. Därför skiljer man på svart och vit magi. I namnkristna länder, speciellt där den romersk-katolska kyrkan är rådande, förekommer magi med ett mer eller mindre tunt lager av kristen fernissa utanpå. I Normandie i Frankrike såg jag en gång en bok, som innehöll hemliga böner och besvärjelser, blandade med psalmer från Psaltaren. Besvärjelser uttalas ibland i Treenighetens namn och förekommer också i förening med helgonkulten.

I dagens New Age-kretsar, möter vi en annorlunda magi. Den uppträder i mer modern och raffinerad form. Man talar inte så mycket om övernaturliga makter utan snarare om psykiska krafter. Men alla försök att påverka verkligheten, även genom psykiska medel, blir faktiskt en form av magi och trolldom. I den engelsktalande världen talar man om en princip, som kallas "Mind over matter". Det

betyder att tanken och sinnet står över materien. Här kommer den s.k. "visualiseringen" in. Genom att dana sig en inre bild av det man önskar uppnå samt genom att upprepade gånger förstärka denna bild, kan man förverkliga sin önskan. Detta kallas "kreativ visualisering".

Napoleon Hills berömda bok "Tänk dig rik och bli rik" är ett typiskt exempel på detta. Man säger att det finns bestämda lagar för framgång. Dessa lagar träder i funktion genom människans psykiska krafter. Märk väl, att detta "magiska" sätt att uppnå framgång mycket väl kan praktiseras av en ateist, bara han tror på sina egna psykiska krafter. Positivt tänkande och möjlighetstänkande sägs vara säkra vägar till framgång för vem som helst.

Har något av detta påverkat kristen undervisning i vår tid?

Om det har! Mycken religiös undervisning syftar till att hjälpa de troende att uppnå högsta personliga effektivitet på alla områden. Likheten med New Ages "personlighetsutveckling" är slående. Men i kristen förkunnelse har man naturligtvis lagt in tro och bön tillsammans med positivt tänkande och visualisering. Ett slående exempel är Agnes Sanfords förkunnelse om helande. Hennes böcker har getts ut på aktade kristna förlag. Hon förklarar hur hon kom underfund med varför inte alla sjuka som hon bad för blev friska. För att helandet skulle ske måste hon lära sig att visualisera den sjuke såsom varande fullständigt frisk. Då hon danade sig en inre bild av patienten,

inte såsom sjuk och svag, utan som helad och frisk - då blev helandet en verklighet. Bönen fanns givetvis med i sammanhanget. Men själva lösningen låg i att sluta tänka på den sjuke i hans sjukdomstillstånd och istället "se" honom återställd. Helandet betraktas som gudomligt, men Gud sägs vara beroende av förebedjarens förmåga att visualisera och föreställa sig helandet som ett faktum.

En annan variant av detta synsätt uttrycker man ibland så här: "En andlig lag, som få människor förstår, är att våra bekännelser styr oss. Bekännelse fungerar på alla områden. Vi blir tagna tillfånga av vår muns ord. Bekänn sjukdom och fattigdom och du får det. Bekänn hälsa och framgång och du får det! Valet är ditt!"

I det ena fallet sägs det vara förmågan att visualisera, alltså att göra sig en inre bild av det man vill uppnå, som för till resultat. I det andra fallet sägs det att det är munnens bekännelse som avgör att det lyckas. Men antingen man talar om "kreativ visualisering" eller "positiv bekännelse", så handlar det egentligen om samma princip. Och resultatet är faktiskt beroende av vår egen psykiska och andliga kapacitet. I sin profana form är dessa teorier en form av självsuggestion. I den "kristna" utgåvan, där man lägger in bön och tro i principen, är risken stor att man då i verkligheten tror på sin tro. Likaså är risken stor att tron blir ett maktmedel som man brukar för att frigöra gudomliga resurser istället för att vara barnets trygga förtrostan till sin himmelske Far.

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

Detta synsätt är okänt i bibeln

Bibelns författare kände absolut inte till dessa mentala eller psykiska knep för att manipulera det övernaturliga. Inte heller visste de att de alltid måste tala och tänka positivt för att kunna få gudomlig hjälp. David säger i Psalm 86: "Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig, ty jag är betryckt och fattig". Om David hade känt till den positiva beaktelsens princip och trott på den, skulle han ha förstått att bekänner man sig betryckt och fattig, så förblir man sådan, tills man lärt sig att förändra situationen genom att förändra sin mentala attityd.

Det är solklart att en kristen i allmänhet har orsak att ha en positiv syn på livet. Men det är skillnad på att tro på sin egen positiva livssyn och att tro på allmaktens Gud. Motgångar och besvikelser möter vi alla i livet. Enligt denna ultra-positiva trosprincip måste man närmast se bort ifrån denna verklighet och fortsätta att bekänna hälsa och framgång mitt i sjukdom och motgång. Detta måste bli påfrestande och föra till en ansträngd "stå på tå - religiositet". Man har faktiskt inte lov att vara sig själv. Och då den mentala manipulationen av verkligheten inte fungerar, kan det hela sluta med ett nervöst sammanbrott. Det har också skett mer än en gång.

Slående likheter

En av de viktigaste skrifterna inom New Age benämnes "A course in Miracles" (Mirakelkurs). För några år sedan såg jag en traktat, där en känd kristen ledare inbjöd till "En avancerad kurs i helbräddagörelse". Likheten är återigen slående. Givetvis tror vi på helande både av psykiska lidanden och kroppsliga sjukdomar genom tron på Jesu Kristi evangelium. Men eftersom ett övernaturligt helande enligt kristen tro är Guds svar på bön, så förstår man inte hur någon skulle kunna "lära" sig att göra folk friska. Det är ju inte fråga om teknik utan om att be om Guds ingripande. Bibeln lär att Gud ger somliga helbräddagörelsens gåvor, men detta kan ingen studera sig till och det är under inga omständigheter fråga om att praktisera någon slags teknik.

Somliga kristna som praktiserar visualisering går verkligen långt i sitt utövan-

Revival Vision Center
Helande Skolgårar 1977, Vindöggar Skolgårar 1979
KEMERIKAL CENTER, FÖRKLARAR, KEMERIKAL, KEMERIKAL, KEMERIKAL, KEMERIKAL
HELANDE KAMP
5-7 Okt
Med Världsovangelist Per Åkvisst
Ta med dig ditt liv med kristenhet
Webb: www.revivalvision.org

MIRAKELKONFERENS
PÅ ARKEN 16-25 juli (Över två helger)
Barnkonferens
Barnarbetsar-

Guds Elva
Årslös 16, Allingsås
Tel 0322-150 36

Helandevecka 4-7 okt
Linda Bergling och Bill Löfblom
Tors 4 kl 19.0
Fre 5 kl 19.0
Lör 6 kl 10.0
Lör 6 kl 19.0
Sön 7 kl 10.0

"Vi undervisar om helande för att bygga en plattform för dig att kunna ta emot ditt helande."
Från Arken bibelcenters hemsida

"Felaktiga tankar hindrar dig att nå målet och Guds plan för ditt liv, men du har fått Kristi sinne."
Från Livets Ords hemsida om boken "Det kreativa sinnet" av Ulf Ekman

"Här behöver vi rensa upp i gränstrakterna mellan kristendomen och ockultismen."

de av den konsten. En i Amerika vida känd pastor försäkrar att han genom visualisering kunde fylla sin kyrka även en stormig söndagskväll och även få medlemmar att ge honom stora penningssummor. Stundom blandas den här tekniken med en sorts auktoritetstro. En pastorsfru, likaledes i Amerika, vittnar om att hon i Jesu namn "tog auktoritet" både över huset hon ville ha och över pengarna som behövdes för att köpa det. Sedan beordrade hon helt enkelt Guds änglar att fara ut och se till att pengarna kom in.

Kristen tro är inte magi

Om det är sant att man kan manipulera och förändra verkligheten genom dessa psykiska tekniker, då är vi människor egentligen gudar. Kan man verkligen genom dessa metoder utnyttja universums hemliga krafter, som då skulle vara tillgängliga för vem som helst, ja, då är det också fruktansvärt farligt att vara människor. Tänk om motstridande visualisering skulle praktiseras av konkurrenter och folk, som bara drivs av själviska motiv! Nej, jag tror inte att vår allvise Skapare har gett stoftets barn sådan makt, och bäst för oss är det. Jag påstår inte att alla kristna, som låtit sig påverkas och förledas av dessa teorier medvetet praktiserar trolldom. Men då tron blir ett maktmedel, som riktas mot Gud för att få honom att uppfylla våra krav, då kan vi inte längre tala om genuin kristen tro.

Då har vi i verkligheten börjat praktisera en form av magi. Gränserna mellan New Agetänkande och kristen tro är idag flytande nästan överallt. Därför krävs idag en ny radikalism bland Guds folk. Här behöver vi rensa upp i gränstrakterna mellan kristendomen och ockultismen. Guds församling är kallad att leva i helgelse. Och helgelseförkunnelsen behöver få en ny dimension i vår tid - ett avståndstagande från allt som är tvivelaktigt och inte tål det fulla ljuset vad gäller tro och livsåskådning. Mycket av det vi möter i vår tids New Age-budskap går tillbaka till det som kallades "Ny tanke" och som egentligen föddes i olika s.k. "metafysiska kulturer" i Amerika. I en kommande artikel hoppas vi få tillfälle att påvisa hur tankegods från dessa metafysiska kulturer faktiskt finns med i mycken nutida förkunnelse, trots att den av många betraktas som speciellt biblisk och av hög andlig kvalitet. Många kristna, som saknar kännedom om vissa företeelser i religionens underliga värld och som inte heller studerat Bibeln tillräckligt, har svårt att upptäcka detta främmande inflytande i förkunnelsen, som ju också samtidigt innehåller mycket som är gott och sant. Men blandningen av sanningar från Guds Ord och ideer från "Ny tanke" och "Ny tidsålder" är ytterst farlig. Därför måste vi fortsätta att varna för både nya och nygamla trender och rekommendera de gamla och tillförlitliga stigarna i Guds Ord. ■

De fruktansvärda terroristdåden nyligen i New York och Washington var förödande, med död och förintelse. Amerikas president utropade inför den amerikanska kongressen att Gud eller Allah aldrig kan tillåta någon ta livet av andra människor.

Det må vara riktigt, men samma land, samma kontinent, samma människor som han riktar sig till, begår dagligen precis likadana brott mot mänskligheten. Varje dag pågår ett folkmord. Det heter med modern terminologi *abort*. Att *ta bort* ett litet liv. Sådant har människan hållit på med i många år i USA, i Europa, ja, i

korsfäste honom. Hans egna såg inte att han var Messias.

Frågan är om du och jag ser Jesus Kristus. Vi läser i Uppenbarelseboken:

-När draken såg att han hade blivit nerkastad på jorden, förföljde han kvinnan som hade fött barnet. Men den stora örnens båda vingar gavs åt kvinnan, så att hon kunde flyga ut till sin plats i öknen, där hon borta från ormen får sitt uppehålle en tid, tider och en halv tid. Då sprutade ormen vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att hon skulle föras bort med floden. Men jorden hjälpte kvinnan, den öppnade sin mun och svalde floden som draken sprutade ur sin mun. I sitt raseri

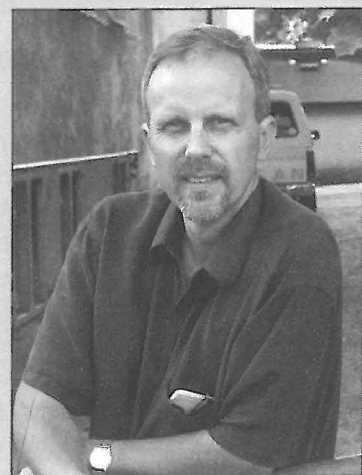

Foto: Paulus Eliasson

Appell av Mikael Eliasson

Förmodligen lever vi just i den tid som kommer att få se det gå i uppfyllelse som vi kan läsa om i Uppenbarelseboken. Vi är föremål för intresse från den andliga världen. Inte bara från himlen utan varje dag är vi också föremål för den mörka världens intresse. Den gör allt för att ödelägga våra liv, fördärva det Gud har skapat.

Från befruktningsögonblicket, när livet började, är människan föremål för uppmärksamhet från de krafter som vill fördärva och döda.

hela västvärlden. Människan gör sig själv till Gud.

Vi är föremål för uppmärksamhet från den onda andevärlden som vill fördärva. Från befruktningsögonblicket vill den ta livet av oss.

I denna tid, när ögonen riktas så emot dessa terrorister och mördare, som har bragt kanske tiotusen människor om livet, raderat ut dem i ett ögonblick, måste vi ställa frågan hur det är med de terrorister som går i vita rockar, som har skalpeller i sina händer och dagligen utför folkmord. Skulle Gud kunna ha fördrag med något sådant? Nej! Det finns ingen möjlighet att han kan se mellan fingrarna på detta.

Det pågår en strid om våra liv. Satan vill ödelägga dem, han vill fånga oss i sitt garn och få oss bort ifrån Jesus.

Vad han också är väldigt uppmärksam på är folket i Israels land, judarna. Han är mycket vred på det folk som gett oss de heliga skrifterna, det folk som fick föda Jesus. Även om de sedan förföljde och

mot kvinnan gick draken bort för att strida mot de övriga av hennes barn, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd. (Upp. 12:13-17)

Det pågår en strid på jorden som skall lokalisera sig till Israel. Man skall sammanvända sig där. Men, det pågår också en andlig strid som kommer att inrikta sig mot de heliga, de som har tagit emot Jesus Kristus, de som har tagit emot Guds Ande i sina hjärtan. Den högfärdiga människan säger: Nu ska vi skipa rättvisa. Nu proklameras det ut över jorden att *den som inte är med oss är emot oss*. De nationer som inte tar itu med terrorismen tillsammans med det mäktiga USA, räknas som förrädare. Man ska skipa rättvisa. Vad är det för rättvisa som ska skipas?

Det pågår en strid i den andliga världen och i den fysiska världen. Vi ser det allt tydligare i denna tid. Jesus talar om detta i Lukas evangelium. Lärjungarna hade fått makt av Jesus. Vi har också fått makt av Jesus och kan bli glada och fröjda oss över den makt vi fått. Men då så-

ger Jesus så här, han som var med i himlen när Satan drevs ut därifrån. Högmödet kunde inte ha gemenskap med Gud, utan drevs ut.

"Jag såg Satan falla ner från himlen som en blix..." Det är verkligheten. Satan är utkastad från himlen. Stoltheten och högmödet har ingenting där att göra, det kommer att gå under. Satan blev nedkastad till jorden. Och så säger Jesus vidare till sina lärjungar: "Jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner..." Han säger ytterligare: "Gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen."

Striden om ditt liv!

Är det möjligt att i denna tid få sitt namn skrivet i himmelen, trots all ondska?

Det var en man som hade gjort mycket illa. Han hade mördat. Nu skulle han få sitt straff. Straffet för honom var att han skulle korsfästas. Samtidigt hade man lyckats döma Jesus till döden. Det fanns ytterligare en man som gjort sig skyldig till dödsstraff för mord. Nu hängde han bredvid Jesus på sitt kors. Han orkar inte säga mycket. Men något skedde som blev för mycket för honom. Det var när han hörde sin medfånge, som kanske var hans medhjälpare att utföra det fruktansvärda brottet, en medskyldig. Han fick höra honom håna Jesus. Han hade inte tidigare brytt sig om Jesus, men nu fick han höra honom bli smäddad. "Om du är Guds son, så hjälp dig själv och oss!" OM du är Guds son...

Gud, om du finns, varför tar du inte itu med problemen på jorden. Hur kan sådana terrordåd få ske, om Gud finns. Och människorna hånar och ropar på Gud.

-En av brottslingarna som var upphängda där skymfde honom och sade: "Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!" Men den andre tillrättavisade honom och sade: "Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom? (Luk. 23:39-40)

Vi är alla under samma dom. Vi är alla dömda till döden.

-Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont." Och han sade: -Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike. (v.41-42)

Helveteskandidaten vände sig till Jesus, och en tanke från Jesus gjorde honom till himlaprins i ett enda ögonblick. I den stund han i sitt hjärta bestämde sig för att vända sig till Jesus och be honom om en tanke, i det ögonblicket förvandlades helveteskandidaten till en himlaprins. Hör vad Jesus säger i nästa vers:

-Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset.

Just i det avgörande ögonblicket fattade rövaren det riktiga beslutet och vände sig till Jesus: "Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike." En tanke från Jesus kan förvandla ditt liv. I den stund du säger: Jesus, tänk på mig, kan på samma sätt förvandla ditt liv. Om du är en helveteskandidat, så gör han dig till himlaprins i ett enda ögonblick!

Vi vet inte hur många dagar vi har kvar i tiden, men vi har nuet. *Idag hjälper Herren!* ■

Jesus är min

Välsignad jag är – ty Jesus är min
Min Brudgum och Konung Han är
Upprättad jag blev – ty Jesus är min
Han offrat sitt liv – Han har mig kär.

Skulle jag frukta – då Jesus är min
Han omsorg om sparven har
Skulle jag tvivla – då Jesus är min
Han tänder trons låga så klar.

Måste jag provas – då Jesus är min
Jag kan ej förstå allt som sker
I tro hålla ut – ty Jesus är min
Det budet i kärlek Han ger.

I svaghet och nöd – då Jesus är min
Jag bidar Guds kraft och den får
Trons öga ser – ty Jesus är min
Besegrad fiende från mig går.

Om dalen är mörk – då Jesus är min
Gudsordets lykta jag har.
Ett trossteg jag tar – ty Jesus är min
Löftesstjärnan då strålar så klar.

Jag leds upp ur djupen – ty Jesus är min
Uppenbarelsens ljus jag nu får
Och däri jag står – ty Jesus är min
Tacksam jag följer Hans spår.

Jag får leva i seger – ty Jesus är min
Guds Ord lär mig kämpa trons strid.
Må självlivet dö – ty Jesus är min
Hans kallelse varar alltid.

Jag väntar och längtar – ty Jesus är min
Snart Brudgummen hämtar sin brud
I himmelsk glädje – ty Jesus är min
Då firas vårt bröllop hos Gud.

- Ulla Johansson -

Möten och konferenser

Lärjungaskola 6/10 - 4/11

Maranataförsamlingen i Stockholm bjuder in till en månads bibelskola på Bällsta MissionsCenter.

Kost och logi finansieras av frivilliga offer, enligt NT:s offerprincip.

- Välkommen till gemenskap omkring Ordet och bönen! -

Lärare: Tage Johansson, Jan-Egil Hafsaahl, Yngve Stenfelt, Gunno Andersson, Kjell Roos, Stig Andreasson, Gösta Karlson, Hans Lindelöw, Robin Widén, Mikael Eliasson, Stina Fridolfsson, Emanuel Johansson, Paulus Eliasson, Roger Lindroos tillsammans med församlingens vittnen och tillresande vänner.

OBS! Allhelgonadagen (3/11)
Medborgarhuset kl. 11 & 15
(Medborgarplatsen, Sthlm)

Bällstavägen 100, Bromma, Info: 08-98 56 83

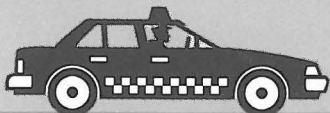
- Bibelstudium
- Väckelsemöten
- Evangelisation
- Bönedagar
- Utpostmöten

Möteskassetter

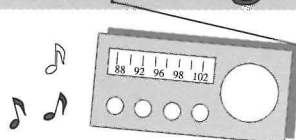
*Bibelstudier från
Bällsta MissionsCenter*

- ☐ **010731 19.00** *Frid och fröjd i Jesus!* Nixon Issangya.
- ☐ **010805 11.00** *Prisgiven mänsklighet.* Berno Vidén och Hans Lindelöw.
- ☐ **010805 15.00** *Aids - Guds straff?* Doris Diaz, Ramona Severino, Nixon Issangya, Berno Vidén.
- ☐ **010814 12.00** *Vad är tro?* Nixon Issangya
- ☐ **010814 19.00** *Söka sig närmare Jesus.* Berno Vidén
- ☐ **010819 11.00** *Andlig anorexia.* Mikael Eliasson
- ☐ **010821 12.00** *Galaterbrevet, del 9* Paulus Eliasson.
- ☐ **010821 19.00** *Törnbuskens frukt.* Hans Lindelöw
- ☐ **010825 19.00** *Vårt liv ska spegla Kristus.* Robin Widén
- ☐ **010826 11.00** *Guds förbund med människan.* Gunno Andersson
- ☐ **010826 18.00** *Väckelsemöte.* Margot Nashed, Börje Hoff, Tage och Gertrud Johansson m. fl
- ☐ **010902 11.00** *Jakob och Esau.* Paulus Eliasson.
- ☐ **010904 12.00** *En åsna för Jesus.* Tage Johansson
- ☐ **010904 19.00** *Rapport från Rumänien,* Ingegerd o Bertil Fredriksson. *Kapitulation - vägen till frälsning!* Robin Widén
- ☐ **010911 12.00** *Jubla du ofruktssamma...* Stina Fridolfsson
- ☐ **010911 19.00** *Profetiorna över Tyrus och Galaterbrevet, del 10.* Paulus Eliasson
- ☐ **010916 11.00** *Urkristet församlingsliv.* Kjell Roos
- ☐ **010923 11.00** *Lärjungaskap.* Mikael Eliasson.

På vår hemsida: www.maranata.st
finns ytterligare möten att beställa!

BÄLLSTA
TAXI
Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!
Arlanda-
Sthlm
350:-

08-28 25 22
Tryggare kan väl ingen fara...

Radiosändningar

Stockholm, 88 Mhz

Dagligen 8.00-8.30
Månd. 18.00-19.00
Onsd. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd. 21.00-22.00

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd. 21.00-22.00

Böcker

Alla böcker av ARNE
IMSEN 50:- + porto

Guds Rike

Bibelstudier från slutet på 1970-talet. Församlinglivet i praktiken, utifrån Jesu undervisning bl a från bergspredikan.

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelseboken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga.

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukad mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Månadens kassett

Bibelstudier,
Väckelsemöten,
radiosändningar
m.m.

Årsprenumera-
tion 250:-

"Låt Kristi Ord
rikligen bo
ibland eder!"

Möteskassetter

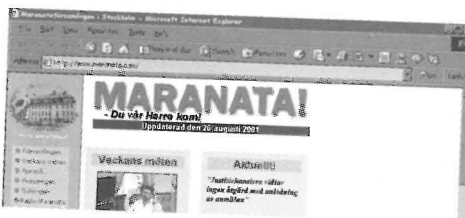

Alla möten på
Bällsta Mis-
sionsCenter
finns inspelade
på band.

I tidningen Maranata har vi ofta listor över möten från konferenser och bibelskolor, och på vår hemsida finns också förteckningar över alla möten.

Alla möteskassetter 10:-/st + porto
(OBS! En del möten 2 kassetter)

Hemsidan

www.maranata.st - Maranataförsamlingens hemsida - uppdateras minst varje vecka och där kan du som har tillgång till internet läsa senaste nytt om församlingen.

Läs bl a om Maranataförsamlingens historia, verksamhet, missionsarbetet i Dominikanska Republiken (även på spanska).

Hela tidningen Maranata! finns också utlagd på hemsidan.

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer!
- ☐ Det gamla evangeliet

Studioinspelningar

- ☐ Åse Andreasson synger til gitar NYHET!!
- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw sjunger egna sånger.
- ☐ Un canto de gratitud. Sångar på spanska av Belkys Rodriguez
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

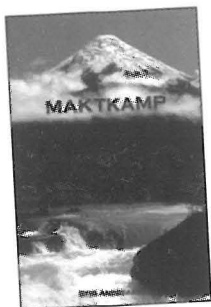
Adress

Bällsta Media Center
BOX 201 34
161 02 BROMMA
Tel: 08- 98 56 83
Fax: 08- 98 21 39
E-mail: bmc@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5

NYHET!

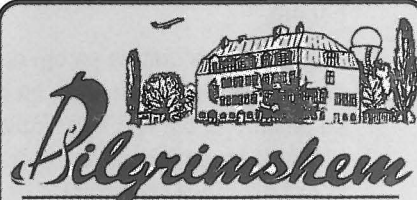
Maktkamp av Stig Andreasson

"På det andliga området genomlever vi idag en kristid. Kristenheten påverkas av en mängd olika strömningar och tycks till stor del befinna sig i ett tillstånd av förvirring. Detta gäller speciellt västvärlden."

Så inleds boken *Maktkamp*. Några kapitelrubriker: *Sjukdom och demonbesättelse, Befrielsejänst, Den kristne och andevärlden.*

Maktkamp är utgiven i ny reviderad upplaga på BMC-förlag och kostar 59:- + porto

Bo tryggt och billigt på
hotell i kristen regi

E. 595:- inkl frukost
D. 715:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma
08-627 55 55
-För prisets och miljöns skull!

Revolution i ditt liv

Appell av Tage Johansson

Hur uppstår en andlig rörelse? Eller hur kan man uppleva förändring i den situation som är idag? Vi har exempel från Bibeln. En andlig rörelse uppstår därigenom att människor blir föremål för den helige Andes agerande. Vi är tacksamma för att vi har en möteslokal, att vi har musikinstrument osv. Men detta är inte nödvändigt för att den helige Ande ska kunna verka i en människas liv. Genom hela Bibeln har vi exempel på människor i vilka den helige Ande fått utföra sitt verk så att en förändring skett.

I Domarboken läser vi om Gideon, som levde under en svår tid. Israels folk hade varit ohörsamma och inte lyssnat till vad Gud hade att säga. Men en förändring skedde, genom att Gideon lyssnade till Guds röst. Om du vill ställa dig till Herrens förfogande, så kan den helige Ande tala till dig vad du ska göra. Det är där själva förändringen tar sin början. Den helige Ande förkunnar vad du ska göra. Anden verkar inte genom olika religiösa organisationer, vare sig de heter Frälsningsarmén, Maranata eller något annat. Gud kan verka genom en enda människa för att åstadkomma en andlig förändring på den plats Gud ställt honom.

Det beror uteslutande på om du vill göra det som den helige Ande manar dig att göra. Gideon fick en befallning om vad han skulle göra. Han behövde inte vara oviss. Det han gjorde, åstadkom en förändring i Israel.

Då den helige Ande får verka genom en människas liv, kan det ske något i den andliga världen.

I Apostlagärningarna läser vi om de människor som åstadkom revolutionerande förändringar. De hade varken instrument eller fina lokaler att samlas i. Resultaten som åstadkoms berodde på att de stod under den helige Andes ledning. När den helige Ande kommer över eder, då ska det ske någonting, lovade Jesus sina lärjungar. Det är alltjämt likadant för oss. Det hjälper inte att vi

upplever lite stämning, kanske sjunger på ett medryckande sätt. Resultaten beror inte på det. Frågan är om den helige Ande får komma till, så att vi gör vad han befäller oss att göra. Detta åstadkommer förändring.

En andlig rörelse börjar när du vill ställa ditt liv till Herrens förfogande.

I Domarboken talas om dem som ville prisge sina liv på stridsfältets höjder. Det vill säga, bli föremål för Guds handlande. Vi kan slita ihjäl oss med verksamhet, med alla möjliga metoder och finesser som vi kan tänka ut med våra hjärnor utan resultat. En andlig rörelse beror av mycket enkla omständigheter.

Ställ dig till Herrens förfogande! Om du vill göra vad Anden manar dig till, så kommer du att uppleva en revolution i ditt liv och i din omgivning. Det sker inte genom någon människas styrka eller kraft, utan endast genom Herrens Ande. "Herrens ögon överfara hela jorden för att han med sin kraft skall bistå dem som med sina hjärtan hängiva sig åt honom." Bed om att få ett hängivet hjärta, för utan ett heloffer kommer aldrig Guds eld att uppenbara sig.

Är du villig att göra det Anden bjuder, kommer han att leda dig och uppenbara för dig vad du ska göra. Gideon fick begynna i de närliggande tingen; sedan fick han bli ett redskap som innebar förändring för Israels folk. En enda människa kunde åstadkomma förändring! Gud går samma vägar idag. Vill du ställa dig till Herrens förfogande, ska du få uppleva hur perspektiv öppnar sig för dig. Fastna inte i navelskådande där du ser bara nedåt och mörker!

Paulus skriver i Efesierbrevet om att "Han må upplysa edra hjärtans ögon". Det är något annat än vad vi ser med våra lekamliga ögon. "Uppenbarelsens och visdomens ande" kommer oss till del, och vi förstår vad vi ska göra. När vi då lyder och handlar, står Gud bakom. Det är han som verkar genom oss. Detta är en andlig rörelse!